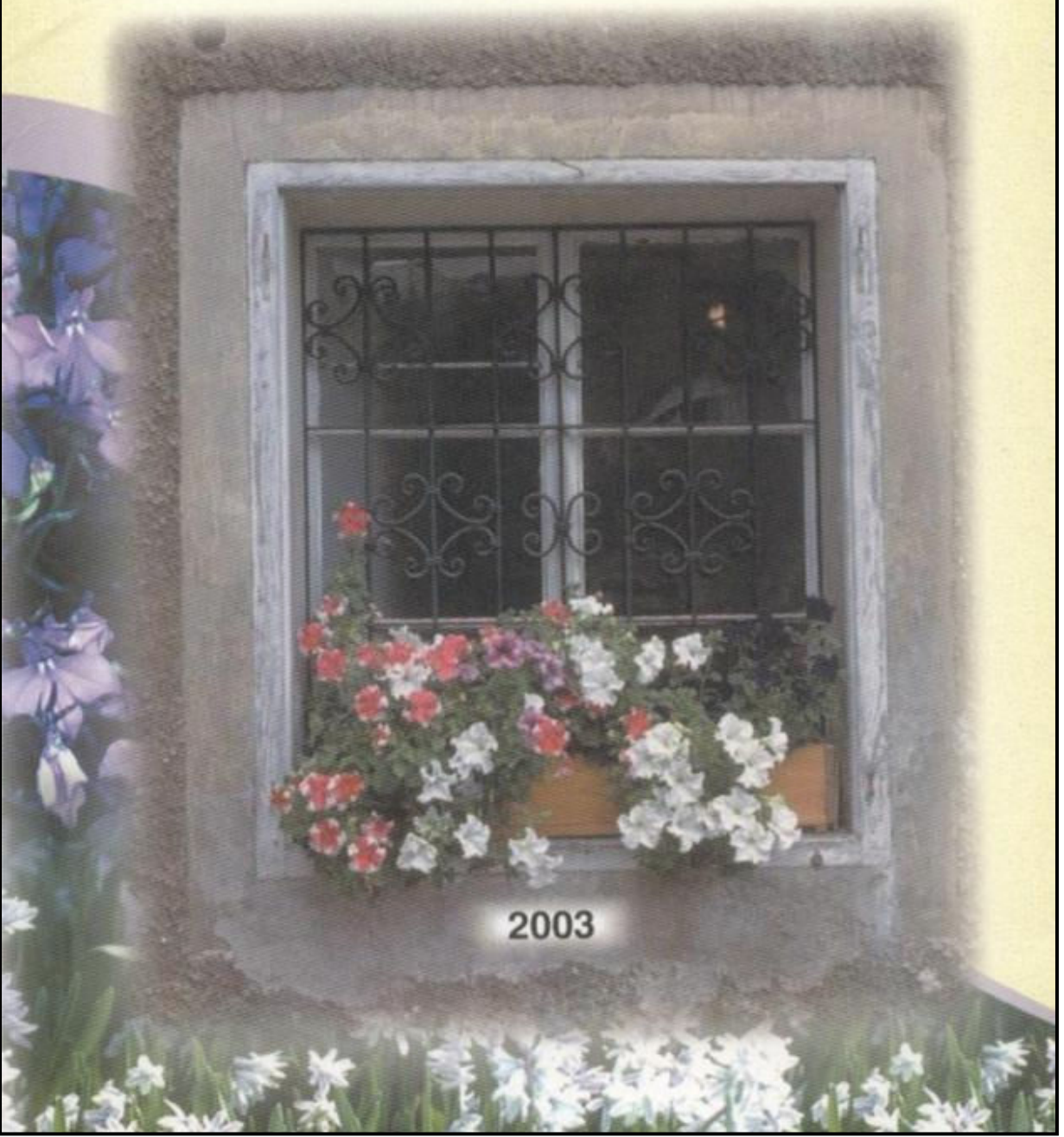

Kamil SAYIN

GÖNÜL PENCERESİ

2003

İÇİNDEKİLER :

ÖNSÖZ	6
SÜMERBANK.....	10
BOŞ DAVA	11
NEME GEREK.....	12
KÖYÜME.....	13
GİDERİM.....	14
EL AMAN.....	15
GÖNÜL.....	16
GİTTİ.....	17
EFENDİM.....	18
TAVAF EYLE.....	19
GÖNÜL SENİN	20
KIŞA BAK.....	21
DELİ GÖNÜL.....	22
ELİF	23
ARA.....	24
ARKADAŞ.....	25
ÇARESİZİM.....	26
İÇİNDE	27
FELEK.....	28
MİSALİYİM.....	29
TALİH	30
DİVANE.....	31
SANMA.....	32
DEĞİL.....	33
KENDİNE GEL	34
DEDİ	35
GÜLEMEDİM.....	36
BENİ	37
VEYSEL BABA	38
BENİ BEŞER.....	39
SAĞCI SOLCU	40
YENEMEDİM.....	41
OLASIN.....	42
BİLDİREMEDİM.....	43
YANAR.....	44
TAYYARELER.....	45
DİYE	46
YOKSULLUK.....	47
DAHA NE.....	48
BEYHUDE.....	49
GEL GÜLE GÜLE.....	50
İNSAN OL.....	51
DEĞİL Mİ.....	52
BANA GEL.....	53
BAHAR.....	54
DÖVÜLMÜŞ GİDER.....	55
YOLA GEL.....	56
GURBET ELLER.....	57
MEVLAM.....	58
DAĞLAR	59
VERİR BENİ.....	60
BOŞUNA.....	61

GİDİYOR.....	62
GÜLEMEDİM.....	63
GÖRMEDİM.....	64
YIKAMAZSIN.....	65
YEDİ GİTTİ.....	66
VARAMIYORUM.....	67
DOSTUM.....	68
BULAMADIM.....	69
GÖREYİM.....	70
YETER.....	71
BİR KAŞI KARA.....	72
KÖR OLSUN.....	73
NE DEYİM.....	74
YARİN HASRETİ.....	75
PERİŞAN.....	76
SEN BİLİN.....	77
DÜNYA'YA.....	78
MİSALİ.....	79
SEHER YELİ.....	80
SATMADIM.....	81
ÖYLE GİT.....	82
SENSİN.....	83
GAFİL.....	84
MEDET.....	85
EL GİBİ GİBİ.....	86
VAR İMİŞ.....	87
KEREM EYLE.....	88
BULAMADIM.....	89
YAR İSEN.....	90
AL SENİN OLSUN.....	91
YANARIM.....	92
YILDIRMA BENİ.....	93
NASİHAT.....	94
SEVDİM SEVELİ.....	95
GÜDEMEM.....	96
DEME.....	97
ALLI GELİN.....	98
BULMAK.....	99
MEKTUP.....	100
OLDU.....	101
GURBET ELDE.....	102
KULLAR VAR.....	103
YANAR GİDER.....	104
YETER.....	105
KURU SEVDA.....	106
ZALİM GURBET.....	107
ZALİM AYRILIK.....	108
NEYİN VAR.....	109
AŞK.....	110
SEVDA GİRDABI.....	111
BOŞA.....	112
GÖRÜR MOLA.....	113
GİTTİN GİDELİ.....	114
İSTEMEM.....	115
YAR YARASI.....	116
DİYEMEDİM.....	117
BIRAKMA.....	118

GİTTİ.....	119
ECEL.....	120
TÜRKİYE'M.....	121
GÜLEMEM.....	122
KIBRIS.....	123
BAHAR GELİYOR.....	124
BAK VATANA.....	125
GURBETE.....	126
ALDANMA.....	127
DEĞİL MİSİN.....	128
SANMA BIKARIM.....	129
AĞLADIM.....	130
KOOPERATİF.....	131
DUY VEYSEL.....	132
AYIRDILAR.....	133
ÇOBAN KARDEŞ.....	134
YUH OLSUN.....	135
DİNSİZ.....	136
İMANSIZ.....	137
DİLBER.....	138
GÖNÜL YARASI.....	139
SEVDİĞİM.....	140
MARİFET DEĞİL.....	141
KUL ETME BENİ.....	142
NASİHAT.....	143
EL DEĞİL.....	144
KUŞ MİSALİ.....	145
ZALİM AYRILIK.....	146
ELİF.....	147
GARİBİM.....	148
SEVGİN BU MU.....	149
YOLLAR BOZULDU.....	150
GEÇİLİR Mİ SEVDİĞİM.....	151
DOST BERİ GEL.....	152
NERDESİN.....	153
VEFASIZ.....	154
İŞİĞİM.....	155
BENİM İLE.....	156
İÇMELİ.....	157
YAKALAR BENİ.....	158
NERE GİTSEM.....	159
MAHKUM.....	160
DERT BENİMDİR.....	161
YARE KAVUŞTUR.....	162
GAM ZAMANIDIR.....	163
GİRMEZ MİSİN.....	164
GÖZLERİMİN YAŞI.....	165
KALK GİDELİM.....	166
NANKÖRSÜN.....	167
DOSTA GİDELİM.....	168
BEKLETME.....	169
AYRILMAYALIM.....	170
GÖRMEZ OLAYDIM.....	171
BİR TANEM.....	172
AMCAM.....	173
ÖZ GEÇMİŞ.....	174

ÖNSÖZ

Anadolu birçok medeniyet ve kültürün bir arada harç olduğu en eski yerleşim birimlerindedir. Bünyesinde birbirinden çok farklı ve değişik medeniyetlerin hayat bulmasına imkan vermiş, gelişmelerini sağlamıştır. Bugün her köşesinde bu kültürün izlerini bulmak, gelenek ve eserlerde hayat bulduğunu izlemek mümkündür.

Bu zenginlik kendisini Anadolu İnsanın ifadesinde, şiirinde anlatımında da bulmuştur. Anadolu kültürünü oluşturan bu değerler birikimi, kendisini en geniş şekilde şiirde ifade etmiştir.

Aşıkların, şairlerin büyük bir bölümü bu mirasdan yararlanarak gönül zenginliklerini ifadeye, şiire yansıtılmışlardır.

Bu şiirlerin belirli bir bölümü yazıya, kitaba aktarılabilmiş iken, önemli bir bölümü ise gönüllerde dillerde kalmış, insanlığın hizmetine aktarılamamıştır. Bu nedenledir ki Anadolu İnsanın, Anadolu kültürünün zenginliğinin bir göstergesi olan gönül dağarcığımızdan gönüllere yönelen bu seslenişleri kalıcı hale getirip amacında hasıl olmasına gayret ettim.

Hayatımın önemli bir sürecinde gönül dağarcığımdan kaynaklanan dizelerimi belirli bir topluma bir kültüre değil, tüm insanlık alemine hitaben hazırladım. Bu da İslam kültürü ile şekillenen kültürün, güzelliğin bir neticesidir. Tüm gayem herhangi bir ayrıma gitmeden insanlığa hizmettir. Çünkü Allah'a varan bütün yolların en önemli unsurunu insan oluşturmaktadır. Güzelliklerin kaynağı yüce Mevla'ya ulaşmak, vuslat ancak, gönüllerden geçmekle mümkündür. Allah'ın yarattığı en güzel varlık olan İnsanın mükemmelliği tartışılmaz bir gerçektir.

Zira Kur'an-ı Kerim'de Alemlerin Rabbi "**Velegad Kerremna Ben-i Ademe**" ayetiyle, büyük bir gerçeğe işaret etmiştir. Bu gerçeğin ışığı altında Anadolu'da vücut bulan tüm Sofiler, Erenler, Evliyalar, Aşıklar, Sadıklar, Ozanlar ve Arifler kendilerini insanlığa adanmışlar tüm gönül zenginliklerini ve ömürlerini bu amaç uğruna feda etmişlerdir.

Evliya'dan Şemseddin Yeşil insanlardan bahsederken "Hazret-i İnsan" diye bahsetmiş, insan ifadesi en güzel şeklini bu yüce zatta bulmuştur. O halde bizler de Mevla-i Zülcelal'in bize vermiş olduğu değeri bilelim ve O'na layıkıyla sahip olmaya gayret edelim. Bununla en belirgin yolu yılmadan insanlığa hizmet etmekle mümkündür.

Ümid edelim ki Cenab'ı Hak (C.C.) bizleri insanlık cem'inden ve insanlığa hizmet etmekten ayırmasın(Amin). Ben de sizlere Erenlerin himmeti ile yazmış olduğum şiirlerle gücüm dahilinde insanlığı, birlik ve beraberliği, doğruluk, mertlik, halka hizmet, insanlığın mutluluğuna koşmanın azim ve gayretinin bizler için en büyük ibadetlerden olduğunu, ifade etmeye gayret ettim.

Gönül dağarcığımdan oluşan şiirlerimde zaman zaman kelimeler mecazi anlamda, zaman zaman da gerçek sözlük anlamıyla kullanılmışlardır. Manaları şiirin bütünlüğü içerisinde cümle ve kıt'aların oluşumuna göre, değerlendirilebildiğinde en uygun anlamı bulacağını, belirtmek isterim.

Anadolu'nun binlerce yıldan bu yana getirdiği kültürün aslını oluşturan ve İslam medeniyeti ile şekillenen hoşgörü ve lütfunuza sığınarak, Hüda'nın rahmetine vesile olunması temennilerimi, ifade ederken;

Tebrik ve teşekkür mektuplarını benden esirgemeyen Sayın Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanımız ile Sayın Kültür ve Turizm Bakanımıza ve Belçika Devlet Bakanına, Sayın Brüksel Başkonsolosumuza ve Gazeteci ve Yazar ve Okur dostlarıma bu nazik davranışları ile beni onurlandırdıklarını belirtir saygılarımı sunarım. Ayrıca kitaplarımın basıma hazırlık dönemleri sırasında o güzel yardımlarını benden esirgemeyen tüm dostlarıma teşekkürlerimi ve saygılarımı sunarım.

İkinci baskının hazırlanmasında sayfa düzenini yapan kızım Zehra SAYIN'a özellikle teşekkür ederim.

Birçok Dostumun, Yüksek Lisans Tezini de ikinci baskımızda kitaba ilave etmemiz yönünde ki ısrarları üzerine, Tezi de içeren genişletilmiş baskımıza karar verdik. Tez içerisinde sık, sık Âşık şunu yaşadığı için, başına şöyle bir iş geldiği için böyle yazmış gibi deyimlere, sıkça raslayacaksınız. Tezin konusu ben ve şiirlerim olduğundan, Tezi hazırlayan Sevgili Merve KARATAY bu şekilde yazma gereği duymuştur.

Şurası asla unutulmamalıdır ki, Âşıklar sadece kendi yaşadıklarını değil, Halkın yaşadığı seninçlerini, üzüntülerini ve acılarını da kendisi yaşamışçasına dile getirirler. Bu Halk Ozanlarının, Âşıkların ve Halk Şairlerinin asli misyonlarıdır. Okurken bu gerçeği bilerek okursanız sevinirim. Saygılarımla arz ederim...

Yazışma adresim :

Kâmil SAYIN
Clos de L'Oasis, 55
1140 – EVERE
Bruxelles – Belgique

Tel: 0032477818743
Tel: 00905374018645

E-mail: kamil_sayin@hotmail.com

CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ

Cumhurbaşkanımız, Sayın Cevdet SUNAY,
Kâmil SAYIN'a ödülünü verirken.

**Yerli Malı haftasının şiir yarışmasını
Sanat Enstitü öğrencisi kazandı.**

Kâmil SAYIN

1972 yılı Yerli Malları Haftası nedeniyle Sümerbank'ın açtığı şiir yarışması Türkiye Birinciliğini Ankara I. Sanat Enstitüsü 3. sınıf öğrencisi Kâmil Sayın kazanmıştır. Kâmil Sayın Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilerek kutlanmıştır.

*Cumhurbaşkanımız Sayın Cevdet SUNAY, ödülleri verdiği
lise öğrencileri arasında.*

SÜMERBANK

Kırk yıldır vatana hizmet edersin
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank
Şehri, kasabayı, köyü gezersin
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Otuziki fabrikan var dört yönde
Doğu, batı, kuzey ile güney de
Şube açtın ilçelerde illerde
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Bindokuzyüzotuzüç'ten bu yana
Binbir moda verdin insan oğluna
İhrac ettin doğu batı boyuna
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

İmalattan imalata koşarsın
Varlığınla bedenlerde yaşarsın
Sümerbank'ım daha çok şey başarsın
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

Kâmil vasfın dile getiremedi
Anlatmakla seni bitiremedi
Bütün Vatandaşım maşallah dedi
Yerli malın kutlu olsun Sümerbank

1972

Ankara 1.Sanat Enstitüsü 3-A No: 160

BOŞ DAVA

Geldi geçti ömrüm boş dava ile
Ben bana gerçeği bildiremedim
Beş kez hac'ca gittim dört kez umreye
Ne fayda bir garip güldüremedim

Hüda'nın emridir beş vakit kıldım
Mağrurluk getirip benliğe daldım
Mektep medreseyle maddeyi bildim
Gönüle manayı aldıramadım

Arifler elinden bade içip de
Dost yoluna can'ı baştan geçip de
Gönül kapısını Dosta açıp da
Bu aşkın bahrine daldıramadım

Dedim destur alıp Hak'ka varayım
Bir Hak dostu bulup yolu sorayım
Tarımar olduda gönül sarayım
Nefsin güllerini solduramadım

Kul Kâmil'im vurdum ama düşüme
Azrail can dedi durdu karşıma
Yedi nefsim bir dev oldu başıma
Ölmeden benliğim öldüremedim

25/03/1986

NEME GEREK

Engül olup suyu içilmiyorsa
Kokusu aleme saçılmıyorsa
Dostun bahçesinde açılmıyorsa
İstemem goncayı gül neme gerek

İnsanlık bezminden sapada ise
Herdem kusur isyan hatada ise
Hak ve adaletten ötede ise
Hale benzemeyen hal neme gerek

Doğruluk doğruya vermek serini
Samyeli eritmez gönül karını
Garibe sor yalnızlığın zorunu
Halka uzanmayan el neme gerek

Tutmuş ol ki bir mürşid'in elini
Yargıla nefsinin gözet halini
Er kişi götürür kendi salını
Menzile varmayan yol neme gerek

Kul Kâmil'in halka hizmet niyazı
Bu değil mi idi Hüda'nın sözü
Doğruya çağırdı Yaradan bizi
Hak'kı zikretmeyen dil neme gerek

07/03/1985

KÖYÜME

Bizim köyün ağaçları eğridir
İnsanları doğrudan da doğrudur
Yokluk ile yanan onun bağıdır
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Yolu vardır eğrimbüğrüm bükülür
Doğru giden vatandaşım yıkılır
Yıldan yıla bir kez olsun bakılır
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Dertlidir yaşlısı, genci, çocuğu
Misafire daim açık kucağı
Hazin hazin tüter toprak ocağı
Kurban olam kardeş kıyma köyüme

Dost Kâmil'im kucak açmış köyüne
Dost dediği fertten gelir oyuna
Seher vakti doyum olmaz seyrine
Kurban olam kardeş kıyma köyüme
Hasret koyma Vatan'ıma ilime

12/10/1972

GİDERİM

Onsekizbin alem nasıl gelmişse
Ben de Şu dũnyaya gelmiş giderim
İnsanlıktan nasibimi almadan
Kör nefsin elinde kalmış giderim

Ömrüm geçti aklım başa gelmeden
Dertli gönüllere derman olmadan
Fakir, garip, mazlum nedir bilmeden
Zevk ile sefaya dalmış giderim

Dolandı boynuma gafletin yayı
Boşuna yoruldum ha gayret deyi
Malsındım mũlksündũm yalan dũnyayı
Ben benim halime gũlmüş giderim

Elestüden ikrar verdim gũtmedim
Abdest yok namaz yok oruĉ tutmadım
Öksüze yetime himmet etmedim
Dũnya'dan belamı bulmuş giderim

Dost Kâmil'im bir mürşide varmadan
El bağlayıp divanına durmadan
Cümlalemi Hak gözũyle görmeden
Sanma ki ölmeden ölmüş giderim

06/01/1985

EL AMAN

Allah bende ben Allah'ın kuluyum
Aşkın ile deliden de deliyim
İhsan eyle bazı seni bulayım
El aman ey sevdiceğim el aman

Mecnun gibi çölden çöle geleyim
Ferhat gibi şu dağları deleyim
Gönül eyle sana köle olayım
El aman ey sevdiceğim el aman

İsterisen seher vakti geleyim
Himmat eyle kul olduğum bileyim
Sun kadehi bir nebze nuş kılayım
El aman ey sevdiceğim el aman

Dost Kâmil'im sana name salayım
Hakikat ceminde seni bulayım
Aşkın bahrı ummanına dalayım
El aman ey sevdiceğim el aman

02/11/1972

GÖNÜL

Doğruluktan çıktın ise
Kem göz ile baktın ise
Eğer ocak yıktın ise
Adem olamazsın gönül

Arapca'yı bilmek ile
Beş vakidi kılmak ile
Beytullah'a gelmek ile
Adem olamazsın gönül

Sıtkile kıl niyazını
Hak için söyle sözünü
Çıkart benlikten özünü
Adem olamazsın gönül

Bir hidayet gelmeyince
Hak'kı halkta bulmayınca
İlmihalin bilmeyince
Adem olamazsın gönül

Kâmil'im der yanmayınca
Yönü dosta dönmeyince
Enginlere inmeyince
Adem olamazsın gönül
Hak'kı bulamazsın gönül

09/03/1986

GİTTİ

Şu perliperişan garip halimi
Görenler gözyaşı döktü de gitti
Vefasız genç yaşta büktü belimi
Görenler ahulen çekti de gitti

Bilemedim tuttum zalim elini
Kırdı o vefasız umut dalını
Kayıp ettim mutluluğun yolunu
Evimi başıma yıktı da gitti

Dost Kâmil'im aktı gözüm yaşları
Pareledi sinem dostun taşları
Elem dallarında sitem kuşları
Uzaktan uzağa baktı da gitti

03/08/1975

EFENDİM

Bütün umudumla sana bakarım
Beni nefselinden kurtar efendim
Tükensin gümanım kesilsin zarım
Beni nefselinden kurtar efendim

Divane gönlüme göster yolunu
Bu kemter kuluna bahşet halini
Gezdir üzerimde kudret elini
Beni nefselinden kurtar efendim

Yıllarca nasihat verdim almadı
Tatlı diller döktüm yine bilmedi
Yedi yıl hapsettim fayda olmadı
Beni nefselinden kurtar efendim

Bırakmıyor ikrarımı güdeyim
Dost ceminin meclisine gideyim
Canı başı dosta feda edeyim
Beni nefselinden kurtar efendim

Düştüm girdabına döndüm şaşkına
Mevla yardım emreyledi düşküne
Resul hürmetine Ali aşkına
Beni nefselinden kurtar efendim

Kâmil'in ne ola gayrı niyazı
Bir himmet kıl görsün gönlümün gözü
Mevla'ya hoş varır maşukun sözü
Beni nefselinden kurtar efendim

26/03/1986

TAVAF EYLE

Gerekmez beş vakit hoyrat namazı
Erenler gönüle kıldı tevazu
Aşıkların bunda yegane sözü
Gönül Beytullah'dır var tavaf eyle

Var mürşit Kâmil'e himmet eyleye
Hak'ka vasıl olan yolu söyleye
Onlar vesiledir olup ermeye
Dar'ı divan'ına dur tavaf eyle

Ariflerin sözü ibret doludur
Gönül peteğinde oğul balıdır
Halka uzatırlar Hikmet elidir
Onda Zülcelal'i gör tavaf eyle

Dost Kâmil'im alanadır sözümüz
krar kıldık Hak'ka bağlı özümüz
Daim cemalullah görür gözümüz
Bu yolda serini ver tavaf eyle

13/12/1986

GÖNÜL SENİN

Gönül senin ahtı peyman olduğun
Şu yalan dünyanın maddiyatına
Yetmez mi ki bunca ruhsuz kaldığın
Bir gün duracaksın Hak divanına

Menfaate yoyma hayal düşünü
Helal nebatattan pişir aşını
Mal mülk sevdasına salma başını
Şükret Hak'kın nimetine narına

Arif çarşısından et alavere
Onlar mallarını değişir ser'e
Serden geçmeyince erilmez sır'a
Gerçekler meyletmez dünya karına

Kâmil'im der dosta varmanın yolu
Sıtkile tutasın bir hünkar eli
Sende aranılan bir gönül gülü
Dünyalık geremez dost pazarına

01/03/1986

KIŞA BAK

Bir hışmile döner dünyam
Ömrümde kışa bak kışa
Böyle mi karılmış mayam
Ömrümde kışa bak kışa

Fani dünyada gülmedim
Bunca yıl murad almadım
Aradım yoldaş bulmadım
Gözümde yaşa bak yaşa

Yıllar yılı gönlüm hasta
Nafile güvendim dosta
İşi biten koyar posta
Yediğim taşa bak taşa

Kâmil der ki ölüm bize
Değer vermez kullar söze
Mevtamı attılar düze
Sürünen naşa bak naşa

26/05/1973

DELİ GÖNÜL

Sakın mazlumun ahını
Alma deli gönül alma
Hak'tandır garibin hali
Gülme deli gönül gülme

Namerdin suyunu içme
Cahil ile sohbet açma
Hanesine konup göçme
Gelme deli gönül gelme

Düşme dünya kederine
Bırak gitsin giderine
Gaflet uykusun serine
Salma deli gönül salma

Yitirme hayayı udu
Narı cehennem odu
Kovu kıybet dedi kodu
Bilme deli gönül bilme

Kâmil'im der benze güle
Günbegün çeksen de çile
Nefsi emmareye köle
Olma deli gönül olma

30/10/1985

ELİF

Seni görür görmez sevdim
Gel benim yarım ol Elif
Gönül sarayımı verdim
Gel benim yarım ol Elif

Yoluna koydum bu seri
Kalmadı dizimin ferî
Dolaştırma binbir yeri
İlim diyarım ol Elif

Mecnun gibi çöle düştüm
Nice karlı dağdan aştım
Aşkın ateşine piştım
Ateşim, narım ol Elif

Kâmil der ki varlığımın
Cism-i canda birliğimsin
Her şeyimsin dirliğimsin
Pazarım, kârım ol Elif

14/05/1973

ARA

Gel gönül islah ol gezme avara
Özü sözü bir et uyma ağyara
Mürşit arar isen varma inkara
Ele bele dile sahipten ara

Hak'kın velileri kayıptan bilir
İffetsiz kişiden ihanet gelir
Her bahçe belleyen bahçevanmolur
Bahçevanı güle sahipten ara

Erenlerin sözü Hak'tır doyulmaz
Arif olmayanın sesi duyulmaz
Her sefere çıkan yolcu sayılmaz
Nesli paki yola sahipten ara

Dost Kâmil'im mertlik erlik bahşeder
Cömert gönüllerden Hak'ka yol gider
İnsanlık amali gönlü fetheder
Hassulhas bir hale sahipten ara

02/03/1986

ARKADAŞ

Mevla'nın emrine sadık kalmalı
Dost cem'inde daim Hak'kı bulmalı
Hak'ka elsiz, belsiz ,dilsiz varmalı
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Mümin olan mümin yolundan dönmez
Adi kişilerin sözüne kanmaz
İnsanlara kıyan bilsin ki onmaz
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

Kâmil'im dost için dost candan geçer
Aşkın şarabını mest olup içer
İlm-i Ledun ile gerçeği seçer
Tevazun Adem'e olsun arkadaş

07/03/1973

ÇARESİZİM

Dertten derde girdi başım
Hep çıkmaza vardı işim
Zehroldu ekmeğim aşım
Çaresizim, çarnaçarım

Dost ateşine yanarım
Ahd-ı peyman'ım dönerim
Dert otağına konarım
Çaresizim ,çarnaçarım

Uzak gurbet ele düştüm
Mecnun gibi çöle düştüm
Mansur gibi dile düştüm
Çaresizim ,çarnaçarım

Aşkın badesinden içtim
Tasavvuf yolundan geçtim
Ömrüm baharında göçtüm
Çaresizim ,çarnaçarım

Kâmil derki nolacağım
Hep mi böyle kalacağım
Sanmam iflah olacağım
Çaresizim ,çarnaçarım

04/05/1973

İÇİNDE

Şu yalan dünyaya geldim giderim
Günden güne arttı gamım kederim
Dertlerim elinden figan ederim
Dumanlı boranlı dağlar içinde

Aradım ben beni yılların yılı
Neyazık olmuşum nefsimin kulu
Taş altında açar gerçeğin gülü
Benim gülüm soldu bağlar içinde

Kâmil'im neyleyim serveti varı
Cemal'i Maşuk'tur aşkın karı
El paydos ederken kurdum pazarı
Yaşayan ölüyüm sağlar içinde

28/02/1986

FELEK

Bir değil beş değil kime ne deyim
Peşpeşe dertleri sıralar felek
Gerçeği görmedim nere gideyim
Virane yurtları sıralar felek

Ana, bacı, kardeş, babanın derdi
Terki diyar kıldım o cennet yurdu
Derdin gerçeğini hep bana verdi
Güngüne yüreğim yaralar felek

Birine yanarken beşi gel olur
Akar gözüm yaşı ırmak sel olur
Alemin gönlünde gonca gül olur
Gönül sarayımı paralar felek

Ağalık istemem paşalık ummam
Nefsime uyup da beni ben sanmam
Eyvallah dediğim ikrardan dönmem
Yoktan rusvay edip garalar felek

Kâmil yokluk ile yokluğa gider
Hak'kın birliğine bin tavaf eder
Bana benden yakın gam ile keder
Beni dost ceminden aralar felek

30/09/1973

MİSALİYİM

Aşkıyın ateşi büktü belimi
Kaybettim izimi şaştım yolumu
Feryada düşürdün gel gör halimi
Kokmayı unutmuş gül misalियim

Sinem delik deşik yarem kandaır
Lokmanım ol derde derman sendedir
Gezerim çölleri figan bendedir
Tükenmek bilmeyen yol misalियim

Bu derde düşeli dinmiyor zarım
Terk etmezem dahi kursalar darım
Kalmadı takatım kesildi ferim
Yaprağı dökülmüş dal misalियim

Dost Kâmil'im söyleyeyim sözümü
Daim dost ceminde çalam sazımı
Vefasız uğruna yaktım özümü
Yine de gözünde el misalियim

01/03/1986

TALİH

Ağlayıp ırpınmak boşa
Gülmez talih gülmüyorsa
Dahi olsun ağa paşa
Gülmez talih gülmüyorsa

Devran kılsan pazar arşı
Koysan da kadere karşı
Yere yeksan kılsan arşı
Gülmez talih gülmüyorsa

Kışın yaza yazın kışa
şükreylesen yağsız aşa
Enel Hak desen de haşa
Gülmez talih gülmüyorsa

Kâmil nafiile ağlamak
Dünyaya gönül bağlamak
Nedendir yürek dağlamak
Gülmez talih gülmüyorsa

20/02/1975

DİVANE

Odlara düştüm elinden
Geçilmiyor çalımından
Haberin yok ölümünden
Uyan ey divane gönül

Maddeye meyil verilmez
Gerçek batıldan sorulmaz
Bu göz ile Hak görülmez
Uyan ey divane gönül

Türlü türlü alem vardır
Hep Mevla'ya aşikardır
Sanma dünya sana yarıdır
Uyan ey divane gönül

Kapılıp dünya zevkine
Serbestlik verme nefesine
Kim bahşetti seni sana
Uyan ey divane gönül

Dost Kâmil'im varıp gidem
Aşk narına yansın didem
Hak Habib'e secde edem
Uyan ey divane gönül

11/03/1986

SANMA

Dünya fani hayat yalan
Malın mülkün olur talan
İnsanlıktır baki kalan
Giden azık alır sanma

Hak yolunu bilmeyenler
Gerçeğe eğilmeyenler
Kula hizmet kılmayanlar
Maksudunu bulur sanma

İnsanlıkta tek marifet
Gel İnsanları mutlu et
Sultan Süleyman'dan ibret
Dünya senin olur sanma

Özünü aşk oduna yak
Başın açık yalın ayak
Aç gözünü şöyle bir bak
Herşey böyle kalır sanma

Dost Kâmil'im yolu yol et
Hak'ka eğil hali hal et
Erenlerden al hidayet
Ömür geri gelir sanma

20/02/1986

DEĞİL

Kim ki yaradanı tanımıyorsa
O kişiye selam vermeli değil
Maddiyat peşinde düşmüşse hırsla
Varıp hanesine girmeli değil

İmanı yok ise sakın özünü
Merhametsiz ise görme yüzünü
Umrunda değilse kıyamet günü
Ondan beş vakidi sormalı değil

Mevki mertebesi yıldıza çıksa
Parası sel gibi çağlayıp aksa
Eğer insanlıktan nasibi yoksa
Öylesin sineye sarmalı değil

Gönülde kalmalı insanın sırrı
Üç günlük dünyanın olma esiri
Varsa ihaneti büyük kusuru
Sultan olsa izin sürmeli değil

Kâmil'im sen seni bilmek aladır
Doğruluk yıkılmaz çelik kaledir
Kötünün lutfu da başa beladır
Davet salsa bile varmalı değil

15/03/1986

KENDİNE GEL

Alemi kınamak sana ne verir
Sanma bu yol böyle menzile varır
İnsan olan kendi kusurun görür
Kendine gel deli gönül kendine

Olma ortalığın kara kedisi
Nene gerek elin dedikodusu
Sorulur mu senden beşi yedisi
Sen seni bil deli gönül sen seni

Yaradan değilsin halk eylemedin
İnsanlığın adabını koymadın
Neler ettin ayıp günah demedin
Kendine gel deli gönül kendine

Hak'kın kullarını neden üzersin
Menfaate türlü pilan düzersin
Yeter artık ulan yüzün kızarsın
Sen seni bil deli gönül sen seni

Kul Kâmil'im enginlerde kalasın
Gönül Beytullah'tır secde kılasın
Bakıp ezellerden ibret alasın
Kendine gel deli gönül kendine

16/11/1986

DEDİ

Yine nazlı yarle aram açıldı
Bir buse istedim veremem dedi
Gel otur yanıma sevdiğim dedim
Bulunduğun cem'e giremem dedi

Söyle canan hatam nedir neyledim
Aşkın ile derdi gıda eyledim
Sensiz ben bir hiçim bunu bilmedim
Fazla ısrar etme duramam dedi

Perli perişanım gurbet ellerde
Mecnun oldum baştan başa çöllerde
Dedim rusvay etme beni dillerde
Şimden gayrı seni saramam dedi

Kâmil ahtı peyman düştüm yollara
Balta vurdu el attığım dallara
Birkez olsun bak düştüğüm hallara
Düşenin yanına varamam dedi

08/03/1973

GÜLEMEDİM

Gariplik sineme çöktü
Yoksulluk belimi büktü
Felek işim zora çekti
Gülemedim gülemedim

Dost dediğim düşman çıktı
Yalnızlık sinemi yaktı
Gözlerimin yaşı aktı
Silemedim silemedim

Kâmil'im der derde düştüm
Çileli halime şaştım
Ecel kalesinden aştım
Ölemedim ölemedim

28/04/1993

BENİ

Yalan dünya bir hiç imiş bilmedim
Görüp gerçekleri hisse almadım
Bol yedim bol içtim şükür kılmadım
İnsanlık darına çekeler beni

El buldu Mevla'yı ben bulamadım
Yoklar aleminde yok olamadım
Ahtına sadık bir kul olamadım
Gayrı oda vurup yakalar beni

Farz ile sünneti kılmadım ifa
Hak'kın huzurunda durmadım safa
Emri İlahiye yormadım kafa
Biçip yeni baştan ekeler beni

Kâmil'im bilmedim bendeki beni
Bana baki sandım ben bu bedeni
İnsanlıkta imiş kulluk madeni
Kulluk denizine dökeler beni

05/12/1984

VEYSEL BABA

Tasavvufun esrarından söylesem
Senin her sözüne bir canım versem
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Vururdun sazına düzen verirdin
Her dem cana gelip yeksan dururdun
Kul gönlünde hakikati görürdün
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Kırk milyon yurttaşım seni dinlerdi
Sözlerinden binbir hisse alırdı
Sıtkile dinleyen Hak'kı bulurdu
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Hazan yeli sizin köye mi geldi
Esip solduracak seni mi buldu
Deli gönül yine ahu zar doldu
Veysel Babam sana geçmişler olsun

Dost Kâmil'im sağlığına duacı
Gül solarsa gitmez bülbülden acı
Erenler sultanı çalsın ilacı
Veysel Babam sana geçmişler olsun

18/02/1972

BENİ BEŞER

Adem mi sayılır Şu beni beşer
İnsanlık demine hizmet etmeden
İnsan ođlu nefsin darına dűŐer
Erenler cemine varıp yetmeden

İman olmayınca gönűl paslanır
İmansız gönűle Őeytan seslenir
Kalbi boŐtur kalıbına sűslenir
MűrŐidi Kâmil'in elin tutmadan

Mevla'nın ihsanı çoktur bilene
Esrarından mana saçar alana
Kadrin bilmeyenler verir talana
Őűkűr kılmaz fırsat elden gitmeden

Gaflet yastığına koymuŐ başını
Harama belemiŐ helal aşını
İblis mesleğinden tutmuş iŐini
Ahirini hiç hesaba katmadan

Dost Kâmil'im ahu figana dűŐem
Dostun narı ile kaynayıp piŐem
Sevda seli ile çağlayıp coŐam
Bu fanide yolculuğum bitmeden

06/04/1985

SAĞCI SOLCU

Gel buna bir nazar eyle
Anam öldü Babam yolcu
Birlik kalmadı vatanda
Biri sağcı biri solcu

Gel kardeşim doğru söyle
Hakikati beyan eyle
Nolduk nolacak Türkiye
Biri sağcı biri solcu

Mekteplerde medresede
İman kalmadı kimsede
Kanun yazarlar gizlide
Biri sağcı biri solcu

Kimden kime Mim'den Nun'a
Teşrif yoktur doğru yola
Baba rakiptir oğluna
Biri sağcı biri solcu

Kâmil nerde beraberlik
Bizlerde kalmadı dirlik
Geri geldi seferberlik
Biri sağcı biri solcu

19/06/1972

YENEMEDİM

Demedi fanidir dünya
Hiç olmadı Hak'tan yana
Bırakmadı beni bana
Yenemedim ben bu nefsi

Pek hoş geldi kovu kıybet
Eylemedi halka hizmet
Kadir Mevlam et hidayet
Yenemedim ben bu nefsi

Her arzusunu yetirdim
Olan ömrümü bitirdim
Bir de Kabe'ye götürdüm
Yenemedim ben bu nefsi

Gözümde kanlı yaş döktüm
Sinemi odlara yaktım
Vallahi Billahi bıktım
Yenemedim ben bu nefsi

Mürşidi Kâmil'e vardım
Dar-ı divanına durdum
İman ettim ikrar verdim
Yenemedim ben bu nefsi

Hicaz'dan hurma yedirdim
Zemzem suyunda yudurdum
Adına Hacı dedirdim
Yenemedim ben bu nefsi

Hep kendi seçti yolunu
Bilmedi İlmihalini
Çekmez dünya'dan elini
Yenemedim ben bu nefsi

Kâmil derki halim nola
Nefsi yenmek kulluk kula
Her bir şeyi bile bile
Yenemedim ben bu nefsi

19/01/1985

OLASIN

Bir Memleket vucut bulsun dilinden
Koca bir ÷lkeye hakan olasın
C÷mle alem ibret alsın halinden
Koca bir ÷lkeye hakan olasın

İsmi tarihler etsinler nişan
Mertliğine kurban olsun c÷mle can
Seni bilip sana gelsin tüm cihan
Koca bir ÷lkeye hakan olasın

Kâmil ol, arif ol kalma çaresiz
İş yap vatan için saf ve hilesiz
Hatır bil gönül bil kalma annesiz
Koca bir ÷lkeye hakan olasın

08/05/1974

BİLDİREMEDİM

Söylenenden mana almak ne güzel
Deli gönül sana aldıramadım
Daim ilmihalin bilmek ne güzel
Deli gönül sana bildiremedim

Hüda hürmetine Resul aşkına
Yardım eylemedin garip düşküne
Nefsini oturtun gönül köşküne
Gafletten başını kaldıramadım

Hak'kı sevenlerden aralı durdun
Benlik hevesiyle nice kalp kırdın
Kapına geleni muhtaçtan gördün
Mihmana yüzünü güldüremedim

Dost Kâmil'im elbet bir gün gel olur
Malın mülkün maddiyatın yel olur
Gözleriyin yaşı çağlar sel olur
Ben sana yolunu bulduramadım

24/10/1986

YANAR

Bak garibin feryadına
Ah zar eder ağlar yanar
Erememiş muradına
Ah zar eder ağlar yanar

Yitirmiş tüm umudunu
Gelmez ızdırabın sonu
Yoktur bir teselli yolu
Ah zar eder ağlar yanar

Tükenmiş kalmamış ferii
Dost yoluna koymuş seri
Artar gider ahu zarı
Ah zar eder ağlar yanar

Dost Kâmil'im edem beyan
Sesmi yetmez yok mu duyan
Uzun yola düşmüş yayan
Ah zar eder ağlar yanar

07/04/1975

TAYYARELER

Bu hasretlik yeter etti canıma
Tayyareler beni yare götürsün
Karlı dağlar engel oldu önüme
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Sayılı gün değil dayanır mı can
Kesildi takatım kalmadı derman
Gönül dinlemiyor böyle bir ferman
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Felek dert katarmış daim düşküne
Hasretin elinden döndüm şaşkına
Resul hürmetine Ali aşkına
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Bir körpe kuzuyla kaldım burada
Daha çilem varmış meğer sırada
Gönül ahtı peyman sinem yarada
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

Bi çare Kâmil'im bilmem ne oldum
Susuz fidan gibi sarardım soldum
Her türlü çileyi gözüme aldım
Tayyareler beni yare götürsün
Götürmezse yari bana getirsin

25/10/1977

DİYE

Noldu yine soldu gülüm
Bir güzeli sevdim diye
Tutmaz ayağımla elim
Bir güzeli sevdim diye

Diyar diyar dolaştırdı
Nice derde bulaştırdı
Hayli haybe çalıştırdı
Bir güzeli sevdim diye

Akıl yetmez hesap sordu
Gam yükün sırtıma sardı
Türlü türlü çile verdi
Bir güzeli sevdim diye

Dost Kâmil'im neylediler
Sanma yeksan eylediler
Dilden dile söylediler
Bir güzeli sevdim diye

30/03/1972

YOKSULLUK

Hasta gönlüm sızım sızım sızılar
Boynu bükük gezer körpe kuzular
Gurbet elde gönlüm yari arzular
Beni bana hasret koydun yoksulluk

Çeyrek ekmeğimi tatlı yemedim
Eller gibi türlü türlü giymedim
Bir gün olsun nazlı yare doymadım
Beni bana hasret ettin yoksulluk

Bir aylık kazancım on gün yetmiyor
Başımızdan acı keder gitmiyor
Neden kimse elimizden tutmuyor
Beni bana hasret koydun yoksulluk

Nazlı yare bir hediyem olmadı
Ömrüm geçti birkez yüzüm gülmedi
Gayrı yaşamada gözüm kalmadı
Beni bana hasret ettin yoksulluk

Dost Kâmil'im bu hal böyle gider mi
Gönül daha fazla sabır eder mi
Bilemedim yazım mıdır kader mi
Beni bana hasret koydun yoksulluk

24/10/1977

DAHA NE

Izdiraba eleme
Bak Şu başa gelene
ŐaŐıyorum ileme
Yetmedi mi daha ne

Ağlar ağlar gülemem
Sebebini bilemem
Dosttan ayrı kalamam
Bitmedi mi daha ne

Dost cemine gelemem
Muradımı alamam
Hak'ka yeksan olamam
Yetmedi mi daha ne

Dost Kâmil'im lemem
Hakikatı silemem
Ben o yarsız olamam
Bıkmadı mı daha ne

29/06/1972

BEYHUDE

Bu güzel günleri salma beyhude
Bunca fırsat vermiş Cenab-ı Hüda
O nazlı canan'dan kalmadın cüda
Gayet tabi katılıp da gülersin

Evladı ayalden ayrı düşersen
Hasretin narına yanıp pişersen
Sabır çömleğine sığmaz taşarsan
Ciğerlerin bölük bölük bölersin

Karışılmaz Yaradanın işine
Dilerse uğratır gönül kışına
Eğer dertler derilirse başına
Can tatlı ya ölümünü dilersin

Kâmil'im der canı baştan geçerse
Taşlar erir dertlerimi açarsam
Ecel şerbetini birgün içerse
Saçlarını yoluk yoluk yolarsın

30/10/1987

GEL GÜLE GÜLE

Ağlıyor gözlerim deryayı umman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle
Sen yok iken naçar geçmiyor zaman
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Düşüm ızdırapla elem demine
Viranede ıssız gönül damına
Birlikte gidelim dostun cemine
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Deli gönül yanar ahtı peymandır
Gecemle gündüzüm ahu figandır
Yetiş gönlümdeki ateşi söndür
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Devran kılıp gezdim kavnü mekanı
Mücdene adadım bu tatlı canı
Geldi çattı mevsim hazan zamanı
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

Dost Kâmil'im der ki bir gün ölürüm
Dolaşırım bilmem nerde bulurum
Hasretinle sanma iflah olurum
Nerdesin sevdiğim gel güle güle

21/08/1972

İNSAN OL

Gel ey deli gönül aç can gözünü
Nefsin körlüğünde kalma insan ol
Özün ile birlik eyle sözünü
Benlik davulunu çalma insan ol

Sen seni bilmesi ne güzel olur
Gönül sarayına dost mihman gelir
Kalp gözü görenler gerçeği bilir
Gafleti serine salma insan ol

Kul hakkı ateştir yakar kavurur
Yiyenleri din imandan çevirir
Cümle emeğini eser savurur
Mazlumun ahını alma insan ol

Onsekiz bin alem Hak'kın eseri
Boyun eğ gerçeğe gezme serseri
Daim başta gelir arif'in yeri
Benliğine esir olma insan ol

Dost Kâmil'im göz yaşlarım sel olur
Aşk ehline karlı dağlar yol olur
Akıbet sana da birgün gel olur
Bunu hatırlından silme insan ol

11/11/1987

DEĞİL Mİ

Gel hele sevdiğim nazlı cananım
Bu kadarı fazla değil mi biraz
Sevdan sardı yüreğimi yanarım
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Garibim inlerim kapın önünde
Figan gıdam oldu her öğünümde
Yoluna vermeye hazır canım da
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Hilal gibi kaşların var gözün var
Aşıkları mest eyleyen sözün var
Her acımı seyredecek özün var
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

Dost Kâmil'im der ki sen de ölürsün
Eden bulur elbet sen de bulursun
Yeter artık tenden canım alırsın
Bu kadar naz fazla değil mi biraz

03/03/1972

BANA GEL

Ey sevdiğim boşa dövme dizini
İki eder miyim birtek sözünü
Şu alemde türlü türlü nazını
Çeken olmaz ben çekerim bana gel

Derin düşünceye salma başını
Böyle boşa dürme hilal kaşını
Senin için gözlerinin yaşını
Döken olmaz ben dökerim bana gel

Teselli arama meyde şişede
Geçicidir güzellikte neş'ede
Feryatla inleme ıssız köşede
Bakan olmaz ben bakarım bana gel

Dost Kâmil'im durur dostun darına
Yar olan serini verir yarine
Azrail önüne senin yerine
Çıkan olmaz ben çıkarım bana gel

04/10/1987

BAHAR

Bahar gelmiş vatan'ıma ilime
Bayramınız kutlu olsun kardeşler
Bahar ile heybet geldi gülüme
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Mevsim bahar olur açılır güller
Dallar seda verir seslenir yeller
Gül dalında ötüşürler bülbüller
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

İnsanlarda bir başkalık belirir
Sarmaşıklar çubuklara sarılır
Çamlıklarda piknikleri kurulur
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Sazlar cuşa gelir zeybekler oynar
Koyunlar koşuşur kuzular meler
Derelerde akar sular çağıldar
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

Dost Kâmil'im bayramını kutlarız
Uçaklardan paraşütle atlarız
Vatan'ımız bir cennettir soylarız
Bayramınız kutlu olsun kardeşler

11/04/1972

DÖVÜLMÜŞ GİDER

Beylerin üstüne hep doğan günler
Derde düşen biçareler iniler
Yokluğun elinden kıvranan canlar
Zenginin önünde eğilmiş gider

Ne gönül incitir ne bir karınca
Adaletle doğru cevap verince
Nedir kabahatım diye sorunca
Ağa kırbacıyla dövülmüş gider

Dar gelmiş başına koskoca dünya
Umut kapısıdır hayali hülya
Onun da namusu şerefi varya
Anası bacısı sövülmüş gider

Kula kul oluşu bağırını ezer
Daim gözlerinden kanlı yaş süzer
Garibin toprağı evi ne gezer
Bir de sılasından kovulmuş gider

Kul Kâmil'im bulamadım gerçeğı
Katıksızdır garibimin ekmeğı
Göze görünmez ya yiğit emeğı
Beylerin köpeğı övülmüş gider

04/10/1987

YOLA GEL

Gönül ahu figan dert pare pare
Senin için hayli çekildim dara
Deli gönül yanar hasreti nara
İnsaf et cananım yola gel yola

Sabah sabah seher yeli estikte
Güneş doğup gonca güller açtıktı
Viran oldu gönlüm başım yastıktı
İnsaf et cananım yola gel yola

Hayli zaman oldu cefa çekerim
Hasretinle göz yaşımı dökerim
Gelir diye yollarına bakarım
İnsaf et cananım yola gel yola

Bütün varlığımı yoluna döktüm
Aşkın ile türlü türlü dert çektim
Beklerim umutla sanmaki bıktım
İnsaf et cananım yola gel yola

Dost Kâmil'im yollarında ölecek
Bu aşkın ateşi baki kalacak
Birkez olsun bana gelsen nolacak
İnsaf et cananım yola gel yola

21/08/1972

GURBET ELLER

Hasretin elinden belim büküldü
Göz yaşlarım dolu gibi döküldü
Kalmadı dizimin ferî çekildi
Ateş vurun yansın gurbet eller oy

Yaşar iken binbir kere öldürdü
Çekilmiyor tatlı candan yıldırıldı
Gonca iken deste gülüm soldurdu
Gayrı açılma ne cümle güller oy

Sinelerim delik delik delindi
Çektiklerim kader yazı bilindi
Dost ceminden adım şanıma silindi
Anmaz oldu şimdi bizi diller oy

Mekan kurdum ben de gurbet ellere
Yana yana özüm döndü küllere
Bakarım uzayıp giden yollara
Bize geçit vermez oldu yollar oy

Dost Kâmil'im benliğimi yitirdim
Yılın yılın genç ömrümü bitirdim
Kara yazım benim ile götürdüm
Dertli dertli çalmaz oldu teller oy

22/10/1987

MEVLAM

Bütün arşalayı gezsem
Kazanına girip pişsem
Mecnun olup çöle düşsem
Mevlam bana kızar mısın

Aşkın kalbde dur eylesem
Daim ahu zar eylesem
Seni bana yar eylesem
Mevlam bana kızar mısın

Benliğimi yok eylesem
Varlığımı Hak eylesem
Ben de enel Hak söylesem
Mevlam bana kızar mısın

Etna Kâmil kulun desem
Hakikattır yolun desem
Sana malum halim desem
Mevlam bana kızar mısın

07/03/1972

DAĞLAR

Bize mesken oldu gurbet elleri
Kulağımdan gitmez yarin dilleri
Nicedir merakım oldu halleri
İki satır ile sorayım dağlar

Derelerde seller gibi çağladım
Her köşede durdum durdum ağladım
Yavrumu görmeye umut bağladım
Ölmeden Kuzumu sarayım dağlar

Yalan imiş bu dünyanın vefası
Beni buldu cümle gamı cefası
Varsın sürenlerin olsun sefası
Yol verin o yare varayım dağlar

Felek gurbet ele sürdü yolumu
Kimselere açamadım halimi
Hasretin ateşi büktü belimi
Varıp ol cananı göreyim dağlar

Dost Kâmil'im gidem sıla düzüne
Bakam özlem ile yarin yüzüne
Aşıklar derdini döker sazına
Son demde yar ile durayım dağlar

05/11/1987

VERİR BENİ

Eser bad-ı saba bir gün
Dağa taşa vurur beni
Sevgili selamı kesip
Kurda kuşa verir beni

Dost dediğim düşman olur
Aklımı başımdan alır
Tüm uğraşım yarım kalır
Dertten derde sürür beni

Gönlüm hep çıkmaza düşer
Yokluk ateşinde pişer
Ümitsizlik baştan aşar
Can evimden vurur beni

Kâmil ahd-ı peyman döner
Yara sargı tutmaz kanar
Nazlı yar yüceden iner
Zannetme ki görür beni

13/04/1973

BOŞUNA

İnsanlığın adabına girmezsin
Elde kusur arar hatan görmezsin
Mürşid'i Kâmil'e ikrar vermezsin
Böylesine hayat sürme boşuna

Şu yalan dünyaya kandıktan sonra
Nefsiyin atına bindikten sonra
Yönünü duvara döndükten sonra
Kıblesiz namaza durma boşuna

Kızgın çöl içinde gonca gül bitmez
Dert ehli olmayan ahu zar etmez
Gönül yarasına merhem kar etmez
El vurup yarımı sarma boşuna

Kapılmışsın fitne ficir seline
Müslümanım demek kolay diline
İhram giyip düşme hicaz yoluna
Kabe Beytullah'a varma boşuna

Kâmil'im dünyaya gelmiş giderim
İnsanlık uğruna gamu kederim
Ben bu yolu ölesiye güderim
Benden gayrı bir yol sorma boşuna

10/11/1987

GİDİYOR

Şu yalan dünyanın gamı kederi
Başıma türlü hal açtı gidiyor
Ben böyle bilmezdim kötü kaderi
Billahi bağrımı deşti gidiyor

Yıllar yılı mendilini kokladım
Göz yaşımı yadellerden sakladım
Yedi sene yollarını bekledim
Tanımadı geldi geçti gidiyor

Yarelerim avaz verdi sızılar
Bilmem neden kara bizim yazılar
Boynu bükük kaldı körpe kuzular
Yüreğime ateş saçtı gidiyor

Ömrüm geçti benliğimi bilmedim
Vallahi billahi bir kez gülmedim
Dost Kâmil'im ondan ayrı kalmadım
Ayrılık şerbetin içti gidiyor

11/11/1987

GÜLEMEDİM

Gariplik sineme çöktü
Yoksulluk belimi büktü
Felek işim zora çekti
Gülemedim gülemedim

Dost dediğim düşman çıktı
Yalnızlık sinemi yaktı
Gözlerimin yaşı aktı
Silemedim silemedim

Kâmil'im der derde düştüm
Çileli halime şaştım
Ecel kalesinden aştım
Ölemedim ölemedim

28/04/1993

GÖRMEDİM

Nazar ettim Őu dűnyanın halına
Őad olup da gűlen var mı gűrmedim
Bűlbűl konmuŐ amma gűlűn dalına
Esrarından bilen var mı gűrmedim

Yol űstűne durmuŐ bir kűrpe kuzu
Yűređini sarmıŐ zehirli sızı
Ah eyler bu yaşta bu nasıl yazı
Buna çare bulan var mı gűrmedim

Dűrt yanında kara haber sıralı
DelinmiŐ yűređi bűbrek yaralı
Seyran için yol űstűne duralı
Dost yolundan gelen var mı gűrmedim

Kâmil'im hasretin dűŐtűm eline
Saldı zalim kader fırgat űlűne
Gűnűl ister sűzden mana alına
Sűze ikrar kılan var mı gűrmedim

22/10/1974

YIKAMAZSIN

Çektiğim bunca çileye
Hiç gözüyle bakamazsın
Teslim ettimse yuvamı
Pençen ile yıkamazsın

Ettiğin kavilden cayıp
Mutlu yuvam hiçe sayıp
Yavrularım melul koyup
Sokaklara dökemezsin

Düşkün olunca terk edip
Düşmanımla dostluk edip
Alemlere rusvay edip
Bellerimi bükemezsin

Dost Kâmil'im sürüp çöle
Düşürüp de halden hale
Gerçekleri bile bile
Evim barkım yakamazsın

05/08/1975

YEDİ GİTTİ

İki gözü kör olası
Devran beni yedi gitti
Kör şeytanından bulası
Devran beni yedi gitti

Kimse yarem yare saymaz
Hayat paha karnım doymaz
Felek feryadımı duymaz
Hele sürün dedi gitti

Yağlı yavan aramadım
Sebebini sormadım
Bir menzile varamadım
Devran beni kodu gitti

Dedim ben de bir insanım
Topraktan halkoldu tenim
Ah vah ile geçti günüm
Göz yaşımıyla yudu gitti

Sanmayın ki murad aldım
Ne şad oldum ne de güldüm
Sevgiliden ayrı kaldım
Bu hayatın tadı gitti

Kâmil'im sarardı soldu
Bu aleme bir hal oldu
Evlat Atasına güldü
Hayasıyla udu gitti

06/02/1988

VARAMIYORUM

Üç günlük dünyada bitmez kederim
Hasretin elinden yandı ciğerim
Kalmadı takatim kesildi ferim
Yol vurup sılama varamıyorum

Gamlı gamlı bir köşeye oturdum
Ah'u figan ile ömrüm bitirdim
Vallahi billahi aklım yitirdim
Gayrı bir kararda duramıyorum

Ayrılık şerbeti yine içildi
Yüreğime hasret narı saçıldı
Yaralarım avaz verdi açıldı
Yar yarası diye saramıyorum

Gitmek ile bitmez gurbet yolları
Hiç aklımdan çıkmaz yarin dilleri
Yare selam edin seher yelleri
Nicedir halini soramıyorum

Dost Kâmil'im soldurdular gülümü
Zalim felek kesti yine yolumu
Yetişmiyor uzatsam da elimi
Yıllar geçti yari göremiyorum

10/02/1988

DOSTUM

Şu devranın arkasından yetilmez
Ehli tasavvufun yolun tut dostum
Edep erkan çarşılarda satılmaz
Bir Mürşit Kâmil'in elin tut dostum

Beş vakitle Hak'ka kulluk edilmez
Edepsiz erkansız yola gidilmez
Yalan dolan ile ikrar güdülmez
Özünle sözünü birlik et dostum

Yüce Halık halkeyledi cümleyi
Levhi kalem yazdı cümle bir deyi
İki gözün gerçekleri gör deyi
Var kendini dost cemine kat dostum

Kul Kâmil'im gerçeklerden kaçılmaz
Bu gidişle gönül Hak'ka açılmaz
Benlik bardağıyla engül içilmez
Gururunu kibirini at dostum

06/02/1988

BULAMADIM

Şu dünyanın dört yanını
Gezdim yoldaş bulamadım
Araştırdım her halini
Gerçek bir iş bulamadım

Nere gitsen dalavere
Bekle bekle gelmez sıra
Her işi çeviren para
Doğru gidiş bulamadım

Hakim anafor bekliyor
Şahit bildiğin saklıyor
Bak rüşvet neler paklıyor
Tenkit ediş bulamadım

Huzur fakirin nesine
Ateş düşmüş sinesine
Kâmil sözün böylesine
Haklı deyiş bulamadım

16/11/1974

GÖREYİM

Uğrunda serimi verdiğim canan
Kerem eyle yar yanında durayım
Senden gayrısına bakamam inan
Dön beri de gül cemalin göreyim

Nicedir yanarım hasreti nara
Derdimi diyemem asla ağyara
Hüsran oldu neden uzadı ara
Gelenden geçenden haber sorayım

Bu sevda yolunda gör neler çektim
Gözlerimden nice kanlı yaş döktüm
Terki diyar kılıp gurbete çıktım
Dertlerime bir teselli arayım

Bilemedim aşk ateşi kor imiş
Aşıkların işi ahu zar imiş
Karşılıksız sevda ne de zor imiş
Koymaz beni güllerimi dereyim

Dost Kâmil'im şad olup da gülmeden
Eller gibi muradımı almadan
Kestim ümidimi yalan dünya'dan
Yar diyerek toprakları sarayım

01/03/1988

YETER

Çatık kaşlarına kurban olduğum
Gayrı cevreyleme ettiğin yeter
Benliğimi can evinde bulduğum
Boz dumanlar gibi tüttüğün yeter

Ne yapsam ne etsem asla bilmedin
Hallerimin manasını almadın
Hayırsız bir defa bana gülmedin
Kuru boş davayı güttüğün yeter

Çok yalvardım sözlerime bakmadın
Kimseleri menendine takmadın
Bırakıp da bir derdime yakmadın
Bir fuzuli bana çattığın yeter

Hazan ile viran oldu bağlarım
Hasretin narına sinem dağlarım
Çilem midir ahu figan ağlarım
Beni yadellere attığın yeter

Dost Kâmil'im gayrı çekemiyorum
Kurudu göz yaşım dökemiyorum
Artık hoşgörüyle bakamıyorum
Sevdalı gönlümü sattığın yeter

18/02/1991

BİR KAŞI KARA

Gönül dağı boran oldu kar oldu
İşim gücüm ahu feryat zar oldu
Şu koskoca dünya bana dar oldu
Bir kaşı karaya gönül vereli

Gözlerimin yaşı çağlayıp coşar
Bu aşkın narından ciğerim pişer
Eyup gibi bedenime kurt düşer
Yaralıdır deli gönül yaralı

Gözümde hayalin asla gitmiyor
Uzatsam elimi sana yetmiyor
Çekerim çekerim çilem bitmiyor
Peş peşe geliyor dertler sıralı

Yıllar yılı hasretini çekerim
Şu dağların yükseğine çıkarım
Melul melul yollarına bakarım
Gurbet eller bizim ele aralı

Aklım ermez şu feleğın işine
Neler gelir imiş kulun başına
Dost Kâmil'im düştüm gönül kışına
Karalıdır kara bahtım karalı

15/05/1988

KÖR OLSUN

Yere batsın Őu dűnyanın gideri
Ne gamı tűkendi ne de kederi
Taűyamam gayrı ben bu kaderi
Beni yarden ayıranlar kűr olsun

Tűrlű tűrlű derde dűűsűn inlesin
Kűkűm olsun kapıları dinlesin
Zulum etmek nasıl imiű anlasın
Eylediği daim ahu zar olsun

Gűzlerinden kanlı yaűlar dűkűlsűn
Kırkına varmadan beli bűkűlsűn
Kesilsin dermanı canı çekilsin
Ateűlere yansın yansın kor olsun

Hűngűr hűngűr ađlasında gűlmesin
Her iki cihanda murad almasın
İmdadına yetiűeni olmasın
Dilerim ki iűi gűcű zor olsun

Dost Kâmil'im dar'ı divan kurulsun
Mazlum hakkı zalimlerden sorulsun
Suçluların cezaları verilsin
Her tűrlű çileden payı var olsun

17/03/1988

NE DEYİM

Ben yazmadım bu karalı yazıyı
Felek yetim koydu altı kuzuyu
Yürekler çeker mi böyle sızıyı
Bu dertli başıma geldi ne deyim

Güller diktim goncasını dermeden
Yavruların mürvetini görmeden
Şu dünyada bir murada ermeden
Kanser can yoldaşım aldı ne deyim

Vardı bir çıkmaza girdi işimiz
Dağlar gibi boranlandı başımız
Yiyemedik ekmeğimiz aşımız
Ocağım kapalı kaldı ne deyim

Yarı yitirmişim güler mi yüzüm
Vallahi Billahi tutmuyor dizim
Meğer ne karalı yazıymış yazım
Bütün dertler beni buldu ne deyim

Kâmil'im alemde ne kullar gezer
Mahsundur guzular bağrımı ezer
Bıktım bu canımdan kazdırdım mezar
Azrail sıradan sildi ne deyim

08/03/1988

YARIN HASRETİ

Dalgaya kapılmış sandal misali
Sevdan ile kayıp ettim yolumu
Seyrettim alemi yoktur emsali
O Yarin hasreti büktü belimi

Ela idi gözü karaydı kaşı
Güzelliği Yaradan'ın nakışı
Aklımı başımdan aldı bakışı
Deste iken yere döktü gülümü

Düşürdü sinemi onulmaz derde
Buda mı var imiş kötü kaderde
Günlerim geçiyor gamda kederde
Şimdi arayıp da sormaz halimi

Gönül kime gidem ben bu dert ile
Yollamıyor bir kuru selam bile
Sevda beni koydu tanınmaz hale
Felek kırdı kanadımı kolumu

Dost Kâmil'im göz yaşlarım sel oldu
Sebebinle anam babam el oldu
Yine karlı dağlar bana yol oldu
Kadir Mevlam tutsun gayrı elimi

15/05/1988

PERİŞAN

Medet mürvet senden ey kutbu alem
Nefselinden hallerimiz perişan
Böyle mi yazıyor levh ile kalem
Nefselinden hallerimiz perişan

Gözümüzü dünya hırsı bürüdü
Herkes bir tarafa çekti yürüdü
İmanımız erim erim eridi
Govu gıybet dillerimiz perişan

Fitne fesat dolu dört bir yanımız
İnsanlıktan uzak geçer günümüz
Çalışmayı istemiyor canımız
Bağ'ı bahçe güllerimiz perişan

Neden gönül bir ikrarda durmuyor
Hiç bir kimse hatasını görmüyor
Kardeş kardeşine selam vermiyor
Ayrı ayrı yollarımız perişan

Dost Kâmil'im beş vakidi kılarız
Bilmem neden garibana güleriz
Gönül yıkar bir de cennet dileriz
Elden tutmaz ellerimiz perişan

30/05/1988

SEN BİLİN

Her cefana melul mahsun bakarım
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Bunca yıldır yar kahrını çekerim
Ak anlıma kara sürme sen bilin

Bilirsin bu yolda ömrümü verdim
Sana gelen taşa göğsümü gerdim
Çalıştım çırpındım bir yuva kurdum
Emeklerim yele verme sen bilin

Ne dedimse kar etmedi gönlüme
Hele biraz düşün etme eyleme
Allah'tan kork bari yalan söyleme
Beni can evimden vurma sen bilin

Dilerim ki aynı bana dönesin
Ateş düşe benim gibi yanasın
Değme varsın yarelerim kanasın
Merhem diye zehrin sarma sen bilin

Kâmil'im der yaş kalmadı didemde
Ağarttım saçımı efkarda gamda
Can bedenden ayrılırken son demde
Karşımda el gibi durma sen bilin

30/05/1988

DÜNYA'YA

Deli gönül bel bağlama dünya'ya
Civan ömrün boşa geçer bilemen
Pişman eder geldiğine cihana
Bu başına neler açar bilemen

Sakın ha kapılma kuru sevdaya
Bütün emeklerin gider havaya
Mecnun gibi yol vurursun sahraya
Göz yaşların akar gider silemen

Gamla keder olur ekmeğin aşın
Beladan kurtulmaz çileli başın
Hasretin narına kavrulur döşün
Feryadı figandan bir gün gülemen

Erenler şahına boyun eğmeden
Bir hünkar eline elin değmeden
Cismi cansız geri giden boş beden
Derdine bir derman eli bulaman

Dost Kâmil'im ne yanarsın beyhude
Baki kalan var mı yalan dünya'da
Böyle karar kılmış cenab-ı Hüda
Dünya yağ bal olsa bir tat alaman

31/05/1988

MİSALİ

*Gül yüzlü canan'a varmıyor yolum
Akar gözüm yaşı seller misali
Kesildi takatim tutmuyor kolum
Kökünden kırılmış dallar misali*

*Kalmadı sabırım tükendi bitti
Yıllardır bu zulmet canıma yetti
Ömrüm ahu figan feryatla gitti
Esti bir esimlik yeller misali*

*Hasretin elinden yüzüm gülmüyor
Vefasız yar bir selam da salmıyor
Zalım ayrılığın sonu gelmiyor
Uzayıp da giden yollar misali*

*Yitirdim umudum nice yıl oldu
Acı keder çile hep beni buldu
Şu gençlik çağlarım sarardı soldu
Susuzluktan solan güller misali*

*Dost Kâmil'im ne arandım soruldum
Sular gibi aktım aktım duruldum
Izdırabın çarmuhına gerildim
Sazımda sızlaşan teller misali*

13/08/1988

SEHER YELİ

Esmeye seher yeli esme sen bilin
Yaralarım avaz verdi sızılar
Kurban olam bana küsme sen bilin
Sebil olmasınlar körpe kuzular

Ne çiledir tükenip de bitmiyor
Derdimize ilaç derman katmıyor
Elimizden hiç kimseler tutmuyor
Karadan da kara bizim yazılar

Neden ele benzemiyor halimiz
Alemden ayrıkısı gider yolumuz
Sefaletten düşük gezer dalımız
Dert elinden yüreğimiz sızılar

Kader bizi attı öteden öte
Anadan doğalı girdik diyete
Üç öğün de beyler diş çalar ete
Sakız bile görmez bizim azılar

Dost Kâmil'im böyle gelir geçeriz
Elimizden birşey gelmez naçarız
Ecel şerbetini bir gün içeriz
Sarar naşımızı toprak kazılar

11/08/1988

SATMADIM

Bunca yıldan sonra aynı dün gibi
Sevdan var gönlümde söküp atmadım
Vefasız davranıp tıpkı sen gibi
Geçmişimi on paraya satmadım

İnsanlığı şiar ettim özüme
Yalan karışmadı bir tek sözüme
Hak'tan gayrı gözükmedi gözüme
Dost yolundan ayrı bir yol tutmadım

Adalete boyun eğdim her yerde
Düçar olsam bile onulmaz derde
Eyvallah diyemem asla namerde
Ömrüm boyu kuru dava gütmedim

Sevgi muhabbetim sonsuz insana
Koymuşum serimi doğrudan yana
Aynı gözle baktım tüm cismi cana
Sen ben diye bir ayırdım etmedim

Dost Kâmil'im razı oldum payıma
Çok çalıştım güvenmedim soyuma
Haram karışmadı ekmek suyuma
Fakir fukaranın hakkın yutmadım

12/08/1988

ÖYLE GİT

Erimedi yüce dağların karı
Ne çare tükenmez gönlümün zarı
Mevla'yı seversen hele gel beri
Bir dem seyredeyim dur da öyle git

Atıp gittin arayıp da sormadın
Göz ucuyla bakıp halim görmedin
Pare pare yarelerim sarmadın
Viraneye döndüm gör de öyle git

Çok çektim hasretin büküldü belim
Tükendi takatim kalmadı halim
Son durağa geldi dayandı yolum
Üç yudum can suyu ver de öyle git

Neyleyim dünyayı al senin olsun
Lalesi sümbülü gül senin olsun.
Benden alasını bul senin olsun
Beni ak kefene sar da öyle git

Kâmil'im gözüme kıyamadığım
Çifte benlerini sayamadığım
Sevdasına asla doyamadığım
Naşımı toprağa ser de öyle git

11/08/1988

SENSİN

*Bunca yılı sensiz yaşadım sanma
Kalbime nakşettim adın anarım
Her ne diyen desin sakın inanma
Özüm sözüm sensin daim anarım*

*İstemedem içtik hüsrân demini
Ahu figân çektim senin gamını
Unutmadım ettiğimiz yemini
Ogünden bu güne hala yanarım*

*Tütmüyor dumanım gözükmey korum
Yıllardır sevdanla bitmedi zarım
Görüyor halimi yaradan kerim
Pervaneler gibi daim dönerim*

*Neredesin hallerini sorayım
Gel karşıma bir kerecik göreyim
Son nefesim kollarında vereyim
Onulmaz yareler gibi kanarım*

*Gönül bu sevdâyı sardı başıma
Dost Kâmil'im ateş saldı döşüme
Ben ölünce bakmayasın naşıma
Alem gibi bir çukura konarım*

14/10/1988

GAFİL

Gel ey gönül gafil gezme
Aç can gözünü gözünü
Nefsine uyup da azma
Aç can gözünü gözünü

Arifler cemine varsan
Alemleri ervaha girsen
Mahvolursun çığ söz dersin
Pişir sözünü sözünü

Ar et kötülüğe varma
Gönül şişesini kırma
Batıldan gerçeği sorma
Pakla özünü özünü

Dost bağından al gülünü
İnsanlık eyle yolunu
Muhabbete sal dilini
Mehmanlara çal sazını

Dost Kâmil'im sen seni bil
Ara gerçek yareni bul
Derde derman vereni bul
Hırkasına sür yüzünü

13/11/1988

MEDET

Medet mürvet senden ey şah'ı alem
Bana sırdaş oldu derdile elem
Çektikçe artıyor eksilmez çilem
Peş peşe geliyor şaştım el aman

Sardı dört yanımı bir kara duman
Her demim ızdırap çektiğim güman
Hasretin narından hallerim yaman
Devasız derlere düştüm el aman

Bir kaşı karaya bağlandı bendim
Bu saadet asla tükenmez sandım
Uzadı ayrılık yandıkça yandım
Sevda ateşinde piştım el aman

Dost Kâmil'im sustu yarin dilleri
Sarıp da soldu umut gülleri
Seyyah olup gezdim gurbet elleri
Karlı karlı dağlar aştım el aman

24/11/1988

EL GİBİ GİBİ

Anamdan doğduğum ilk günden beri
Çağlayıp akıyor gözümün seli
Beni ağlatanın yoktur haberi
Ayrıksı geziyor el gibi gibi

Bilmem nasıl olur bu benim halim
Feryadım figanım durmuyor zalim
Döküldü yaprağım kurudu dalım
Açılmadan solan gül gibi gibi

Yıllardır bağrımı yakar hasretin
Her yanını gezdim zalim gurbetin
Sonu geleceği yok bu fergatin
Süzüldü göz yaşım sel gibi gibi

Yine gönlümüzü elem bürüdü
Kader bizi hep çıkmaza sürüdü
İlk baharda yapraklarım kurudu
Sıcaktan kavrulan çöl gibi gibi

Dost Kâmil'im arzedeyim halimi
Zalim felek kırdı yine kolumu
Dost olanlar taşısınlar salımı
Geçti gitti ömrüm yel gibi gibi

08/12/1988

VAR İMİŞ

Prevaneler gibi sessiz dönerdim
Gizli gizli dertlerime yanardım
Sadece kendimi dertli sanardım
Daha nice dertli kullar var imiş

Mevsim bahar olup güller açsa da
Etrafına mis kokular saçsa da
Gök yüzünde allı turna uçsa da
Gariplerin gönlü boran kar imiş

Bahçevan'lar güllerini derer ya
Ömür bir gün nihayete erer ya
Onsekiz bin alem hayat sürer ya
Koca dedikleri dünya dar imiş

Derde düş olanlar kanlı yaş döker
Yare avaz verir canından bıkar
Kimi güler oynar kimi ah çeker
Hikmet'i İlahi bize sır imiş

Dost Kâmil'im nedir hesap tuttuğun
Gülmüş mü ki davasını güttüğün
Elbet seni görür biat ettiğin
Sabredenler Nurun ala Nur imiş

09/01/1989

KEREM EYLE

Sevdana düşeli kara yastayım
Gönül yarasına düştüm hastayım
Sanki kuş misali bir kafesteyim
Kerem eyle benliğimi bulayım

Sen bilin sevdiğim düşürme dara
Gargetme gönlümü ah ile zara
Ne olur sırrımı verme ağyare
Yar kapında kulun kölen olayım

Benim arzumanım dosta dost olmak
Ta ezelden payemizdir ezilmek
Neme gerek yalan dünya'da gülmek
Tek tesellim Dost'tan haber alayım

Yazı dedim kader dedim olmadı
Zalim felek yüzümüze gülmedi
Can baş verdim hain yine bilmedi
Ölenek bu yaşama köleyim

Dost Kâmil'im esti hazan yelleri
Süzülüp akıyor gözüm selleri
Söylemese bile yarin dilleri
Dilerim ki ikrarımda kalayım

09/01/1989

BULAMADIM

Ŗu dŖnyanın dŖrt yanını
Gezdim yoldaŖ bulamadım
AraŖtırdım her halini
Gerçek bir iŖ bulamadım

Nere gitsen dalavere
Bekle bekle gelmez sıra
Her iŖi çeviren para
Doğru gidiŖ bulamadım

Hakim anafor bekliyor
Ŗahit bildiğin saklıyor
Bak rŖŖvet neler paklıyor
Tenkit ediŖ bulamadım

Huzur fakirin nesine
AteŖ dŖŖmŖŖŖ sinesine
Kâmil sŖzŖn bŖylesine
Haklı deyiŖ bulamadım

16/11/1974

YAR İSEN

Nazlı yar özlemin serimde tüter
Aşkınla olmuşum Mecnun'dan beter
Mevla'nın verdiği dert bana yeter
Bir derdime bin dert katma yar isen

Halimize düşmanları güldürme
Her biri bir çeşit söyler aldırma
Yavruların gül benzini soldurma
El sözüne uyup gitme yar isen

Kırarlar meyimi dolum dökerler
Genç yaşımda bellerimi bükerler
Pir Sultan'lar gibi dara çekerler
Eller gibi taşa tutma yar isen

Ben beni seninle tanıdım bildim
Sevdana düşeli sanma ki güldüm
Seni dedim yine kapına geldim
Lütfeyle kapından atma yar isen

Dost Kâmil'im öldüm öldüm dirildim
Ömrüm boyu kaderime sarıldım
Sana değil talihime darıldım
Varlığımdan sitem etme yar isen

12/02/1989

AL SENİN OLSUN

Ervahı aleme geldim geleli
Bir kez güldüm ise al senin olsun
Aklım erip kendi kendim bileli
Bir kez güldüm ise al senin olsun

Kurbanlar olayım cevretme bana
İnanki ne yapsan karışmam sana
Ben alıştım ekmek ile soğana
Tere yağı ile bal senin olsun

Gönül gemisini suya batırdım
Sebebinle benliğimi yitirdim
İki kelimeyle sözüm bitirdim
Sükut bana yeter dil senin olsun

Ademi ademden seçip ayırma
Yetim hakkı ile karnın dourma
Hoyrat namazını bana duyurma
İstersen on vakit kıl senin olsun

Dost Kâmil'im zor eyledin işimi
Yedirmedin ekmeğimi aşımı
Eğer istiyorsan dertli başımı
Kanlı hançerini çal senin olsun

16/02/1989

YANARIM

Gurbet seni taşa çalsam yeridir
Ahu zarım şu dağları eritir
Hasret narı damarlarım kurutur
Nazlı yarden ayrı düştüm yanarım

Ciğerlerim delik delik delindi
Olan ömrüm bölük bölük bölündü
Tüm anılar hafızamdan silindi
Devasız dertlerden şaşım yanarım

Yokluk ile kader beni bağladı
Yetmişimde nenni ile eğledi
Gözlerimin yaşı coştı çağladı
Sefalet narına piştim yanarım

Terki diyar edip gurbete çıktım
Bitmiyor gam keder usandım bıktım
Haberin var mıdır ben neler çektim
Nice karlı dağlar aştım yanarım

Kâmil'im karalı yazılmış yazım
Anamdan doğalı gülmedi yüzüm
Irmaklar misali çağladı gözüm
Doldurdum dereyi taştım yanarım

12/04/1989

YILDIRMA BENİ

Ta Elest'ten ikrar verdim dönemem
Yarab insanlıktan yıldırma beni
İblis gibi benliğime kanamam
Nolur insanlıktan yıldırma beni

Gerçekler dünyadan murad almadı
Fani sevdaları sere salmadı
Bir kez olsun şu alemde gülmedi
Nefse alet edip güldürme beni

Helalden ver ekmeğimi aşımı
Halden bilmeyene salma işimi
Zalimler önünde eğme başımı
Dünya hevesine daldırma beni

Alemlere nakşeyledin nurunu
Sevenlere verme gönül karını
Bilenlere yar eyledin yarini
Seni bilmeyene bildirme beni

Dost Kâmil'im cemalini bulayım
Gönül kabesine secde kılayım
Lutfü keremine kurban olayım
Kerem et imansız öldürme beni

01/06/1989

NASİHAT

Yavrum sana nasihatim
Kurağaçta gül arama
Hak'kı bulmaksa niyetin
Kılavuzsuz yol arama

Sanma her dem aynı olur
Zaman ile hazan gelir
Arı gider kovan kalır
Boş kovanda bal arama

Kâmil der kötüyle durma
İnsanları hakir görme
Sakın muhanete varma
Dağ başında gül arama

17/02/1980

SEVDİM SEVELİ

Gözlerimin yaşı aktı sel oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli
Anam ile babam bile el oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Gülmüyor yüzlerim her gün ahuzar
Esmen yeller esmen benim yaram var
Şu koskoca dünya yalnız bana dar
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Mecnun çölllerinden sesim duyuldu
Sinem pare pare oldu oyuldu
Çektiklerim kaderime sayıldı
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Mansur'un misali dar'a gerildim
Sebebinle öldüm öldüm dirildim
Suçlu gibi kelepçeye vuruldum
Güzel yar ben seni sevdim seveli

Dost Kâmil'im dertten derde düş oldu
Ele bahar bana karlı kış oldu
Senden gelen her çileye baş oldu
Güzel yar ben seni sevdim seveli

04/11/1989

GÜDEMEM

Aklım ermez üçe beşe yediye
Kapalı kulağım dedikoduya
Sahtekarlık meslek olmuş kadiya
Haklıyım ya bu davayı güdemem

İkilik türedi birlik yıkıldı
Bi çareyim evim barkım yakıldı
Yollarıma sorgucular dikildi
Geçit vermez nazlı yare gidemem

Yaralıdır gönül kimseler bakmaz
Ağlarım sızlarım göz yaşım akmaz
Yarin ettikleri gönülden çıkmaz
Yanarım ya beddualar edemem

Dost Kâmil'im gerçek insan olasın
Alem'i ervahtan ibret alasın
Haram lokma kursak deler bilesin
Aç ölsem de haram lokma tadamam

11/05/1985

DEME

Sana bir sözüm var beni dinlersen
Sakın insanlıktan çıkayım deme
Kulak verir manasını anlarsan
Sakın insanlıktan çıkayım deme

Kişi ettiğini mutlaka bulur
Baki kalır sanma beyler de ölür
Dünyanın sertveti dünyada kalır
Müminin kalbini yıkayım deme

Bir başı bir sonu vardır her işin
Kutlusu kutsuzu vardır her taşın
Noldum deme nolacağını düşün
Aleme alaylı bakayım deme

Eğer bilmiyorsan bilgici olma
Düşmedik bir Mevla düşküne gülme
Sakın insanların hakkını alma
Mazlumun göz yaşın dökeyim deme

Dost Kâmil'im düşme nefsin ağına
Çeker seni mali hülya dağına
Hak'kın durağıdır gönül bağına
Benlik bayrağını dikeyim deme

03/01/1990

ALLI GELİN

Aktı sele döndü gözüm yaşları
Ötüşür bağımda hoyrat kuşları
Felek gerçek etmez bizim düşleri
Allı gelin kavuşmamız mahşere

Kader bize bu sitemi çektirdi
Gözümüzden kanlı yaşlar döktürdü
Şu fani dünyada candan bıktırdı
Allı gelin kavuşmamız mahşere

Dost Kâmil'im Cemaline doymadım
Bu gönüle başkasını koymadım
Sensiz geçen günlerimi saymadım
Allı gelin kavuşmamız mahşere

25/10/1990

BULMAK

Gel ey bire deli gönül
Sen seni bilmek gerektir
Hak'ka vasıl olmak için
Rızasın bulmak gerektir

Kılma hoyrat namazını
Şah'a eyle niyazını
Gerçek haccın tavafını
Gönül'e kılmak gerektir

Kâmil'im Hak'ka varmaya
Cemalullah'ı görmeye
Can meclisine girmeye
Ölmeden ölmek gerektir

18/07/1996

MEKTUP

Usul boylu yarden bir mektup geldi
Oku hatırına al diye yazmış
Hayli zaman oldu sabrım tükendi
Ayrılığa çare bul diye yazmış

Sen yok iken tükenmiyor kederim
Hasret koydu beni sana kaderim
Sabah akşam sana dua ederim
Üzülme sıhhatli ol diye yazmış

Sen gideli tutmaz oldu dizlerim
Hayalim düşümsün her an özlerim
Ümidimsin yollarını gözlerim
Sensin tek varlığım bil diye yazmış

Mevsim bahar oldu açıldı güller
Çiçeğe büründü bahçede dallar
Dost Kâmil'im gerçek olsun hayaller
Teskereyi al da gel diye yazmış

03/03/1977

OLDU

Bilmem ki ne oldu garip gönlüme
Arttı ızdırabım çekilmez oldu
Yine şaşım şu perişan halime
Arttı ızdırabım çekilmez oldu

Aleme köşk olan şu fani dünya
Hak'kın bir lutfuydu kula haniya
Yaşadık diyoruz bizler de güya
Göz ucuyla bile bakılmaz oldu

Kul Kâmil'im gayrı dayanmaz özüm
Anamdan doğalı gülmüyor yüzüm
Ahu figan feryat bu mudur yazım
Kurudu göz yaşım dökülmez oldu

14/06/1976

GURBET ELDE

Sevdiceği gurbet elde olanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker
Öksüz gibi boynu bükük kalanlar
Keder çeker elem çeker ah çeker

ilelerin girdabından bıkanlar
Hasretliğin sitemini çekenler
Yar yoluna gelir diye bakanlar
Gözlerinden ılgıt ılgıt yaş döker

Hak'ka niyaz edip elin açanlar
Dost yoluna canı baştan geçenler
Ayrılığın badesini içenler
Keder çeker elem çeker ah çeker

Dost Kâmil'im hiç bitmiyor düzenler
Utanmıyor kara yazı yazanlar
Diyar diyar sevdiğini gezenler
Gözlerinden ılgıt ılgıt yaş döker

26/12/1977

KULLAR VAR

Alemi ervahta nice kullar var
Kimi şadı hürrem kimi ah çeker
Kimi hasretedir kimi ahuzar
Gözlerinden yaş yerine kan döker

Garibim gülmemiş yalan dünyada
Söylemez sırrını katiyyen yada
Sevda çöllerinde düşmüştür oda
Kendi benliğini kendisi yakar

Onun için dünya alemi boştur
Gülmeyi unutmuş gözleri yaştır
Sevda girdabının çilesi hoştur
Alışmış çekmeye sanmaki bıkar

Sevenleri ayıranlar zalimdir
Boşla bu sevdayı deme zulumdur
Bu sevdanın varvarası ölümdür
Ecel şerbetini sineye döker

Dost Kâmil'im viran oldu bağlarım
Onulmaz dertlere düştüm ağlarım
Sevda ile geçti gençlik çağlarım
Yaren bildiklerim iflahım söker

09/03/1991

YANAR GİDER

Şu benim divane gönlüm
Yaralıdır yanar gider
Göz göz olmuş yarelerim
Kantar gider kanar gider

Kişi bellolur gözünden
Benliğin alır özünden
Vefasız kişi sözünden
Döner gider döner gider

Mağrurlanıp kibirlenen
Benlik uçağında giden
Beş metrelik kefenilen
Yer altına iner gider

Mazlumun ahını alan
Garibe düşküne gülen
Devlet parasını çalan
Ciğerinden yanar gider

Dot Kâmil'im dönme dosttan
Bizim ahtımız eleştten
Can yoldaş olmaz lekesten
Dünyalığa kanar gider

25/09/1991

YETER

Çatık kaşlarına kurban olduğum
Gayrı cevreyleme ettiğin yeter
Benliğimi can evinde bulduğum
Boz dumanlar gibi tüttüğün yeter

Ne yapsam ne etsem asla bilmedin
Hallerimin manasını almadın
Hayırsız bir defa bana gülmedin
Kuru boş davayı güttüğün yeter

Çok yalvardım sözlerime bakmadın
Kimseleri menendine takmadın
Bırakıp da bir derdime yakmadın
Bir fuzuli bana çattığın yeter

Hazan ile viran oldu bağlarım
Hasretin narına sinem dağlarım
Çilem midir ahu figan ağlarım
Beni yadellere attığın yeter

Dost Kâmil'im gayrı çekemiyorum
Kurudu göz yaşım dökemiyorum
Artık hoşgörülle bakamıyorum
Sevdalı gönlümü sattığın yeter

18/02/1991

KURU SEVDA

Şu fani dünyadan ibret almadı
Bir kuru sevdaya kandı bu gönül
Yüz kere gerçeği dedim bilmedihklzuiotgitg
Bir kuru sevdaya kandı bu gönül

Gönül bulunur mu bu yolun dibi
Feryadı figandır aşkın nasibi
Yel estikçe dönen pervane gibi
Aşkın çemberinde döndü bu gönül

Bilmem talihim mi yazım mı kara
Yollarım uğradı vefasız yara
Ahiri düş oldum ateşi nara
Sevda fırınında yandı bu gönül

Deli gönül yine oldu derbeder
Selamet dururken çıkmaza gider
Benliğimi sarmış gam ile keder
Yaz bahar ayında dondu bu gönül

Dost Kâmil'im çölde Mecnun misali
Beni buldu her kusurun vebali
Bana mihrab oldu dostun cemali
Bir eyvallah ile söndü bu gönül

05/3/1991

ZALİM GURBET

Hasretin narına yaktın özümü
Hain gurbet iki gözün kör olsun
Yıllar yılı güldürmedin yüzümü
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Gurbet ele nereden de yürüdüm
Ezel dost ceminde ben de var idim
Özlem ile günden güne eridim
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Dostun adı asla düşmez dilimden
Zalim felek bilmez garip halimden
Yadellerde kimler tutsun salımdan
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Kimselere benzetmedin halimi
Kenetledin kanadımı kolumu
Hep götürdün sarpa sardın yolumu
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

Kâmil'im dünyayı bana dar ettin
İşimi gücümü ahu zar ettin
Bundan böyle yaşamımı zor ettin
Zalim gurbet iki gözün kör olsun

20/12/1991

ZALİM AYRILIK

Bana bir dert oldu ölümden beter
Nazlı yar hasretin gözümde tüter
Sorma hallerimi dert beter beter
Büktü bellerimi zalim ayrılık

Günden güne ekmek aştan kesildim
Bir yanıma kösüldüm de kösüldüm
Eveli dost idim şimdi küsüldüm
Kırdı dallarımı zalim ayrılık

Kanar gider yaralarım saramam
Kurudu gözlerim dostu göremem
Ahu zarım nazlı yare varamam
Kesti yollarımı zalim ayrılık

Gurbet ellerinde dardayım darda
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Yine mi ben düştüm onulmaz derde
Döktü güllerimi zalim ayrılık

Kâmil'im nedendir herdem yastayım
Ecel vurgunuyum gayrı hastayım
Yetiş gel sevdiğim son nefesteyim
Tuttu dillerimi zalim ayrılık

22/05/1992

NEYİN VAR

Nefsine hakim ol ey insan oğlu
Bir nefesten gayrı neyin var senin
Onsekiz bin alem bir Hak'ka bağlı
Üç günlük dünyada neyin var senin

Kendi benliğine köle olmuşsun
Şeytan mesleğini ele almışsın
Bu gidişle tam belanı bulmuşsun
Birde utanmadan cayın var senin

Gerçeklerden bilmem niçin kaçarsın
Ecel şerbetini sen de içersin
Şu faniden ahirete göçersin
Nasipse bir yudum suyun var senin

Kâmil'im mihmana gönül açarsan
Vicdanında dürüstlüğü seçersen
İnsanlık uğruna serden geçersen
Mekanı Hüda'da yerin var senin

01/09/1992

AŞK

Aşk denen ateşi nara
Düştünde yandırdın beni
Eremedim yaz bahara
Titretip dondurdun beni

Sevdayı saldı bu sere
Sinem oldu pare pare
İki gözüm göre göre
Öyle bir kandırdın beni

Yitirdim tüm dirayetim
Oldum sanki öksüz yetim
Bu değildi ya niyetim
Ahtımdan döndürdün beni

Gönüllere mihman idim
Cismi canda canan idim
Dost bağında nadan idim
Yüceden indirdin beni

Kâmil'im ezel var idim
Elestüden ikrar idim
Dost ateşinde kor idim
Su döküp söndürdün beni

30/10/1993

SEVDA GİRDABI

Usul boylarına kurban olduğum
Sevda girdabına düşürdün beni
Varlığında varlığımı bulduğum
Ateşi narına pişirdin beni

Ben murad aldıysam seninle aldım
Seninle ağlayıp seninle güldüm
Ağustos'da karda boranda kaldım
Hitamsız yollara düşürdün beni

Seni sevmek imiş suçum günahım
Çekmeye razıyım yoktur eyvahım
Vallahi billahi ey şems-i mah'im
Aklım başımdayken şaşırdın beni

Dost Kâmil'im canan'da can bulası
Bitmez imiş sevenlerin çilesi
Aşık maşukunun olur kölesi
Damlaydım sel edip taşırdın beni

10/06/1994

BOŞA

Yer küpersin avunursun
Bunlar ile övünürsün
Neden boşa döğünürsün
Sormaz mısın be hey gönül

Sanarsın ki Hak'ka yarsın
Gerçekler babında varsın
Ya sağırsın ya da körsün
Görmez misin be hey gönül

Sakın uyma benliğine
Gafleti salma serine
Serini canan yerine
Vermez misin be hey gönül

Mertliği bendet kendine
Ulaş gerçekler demine
Sen hiç Aşıklar cemine
Girmez misin be hey gönül

Bülbül boyun eğdi güle
Ağla sevgisiz gönüle
Kâmil'im der bir mürşide
Varmaz mısın be hey gönül

09/04/1994

GÖRÜR MOLA

Kibirle gururla coşan
Daim kötü yolda koşan
Hak ve hakikatten şaşan
Cemalini görür mola

Benlik davulunu çalan
Mazlumun ahını alan
Düşkünün haline gülen
Cemalini görür mola

Senin keremin bilmeyen
Hayır hasenat kılmayan
Gönül bahrına dalmayan
Cemalini görür mola

Derviş donuna girmeyen
Pir divanına durmayan
Alemde seni görmeyen
Cemalini görür mola

Serini gaflete salan
Dünya tamahına dalan
İnsanlıktan ayrı kalan
Cemalini görür mola

Dost Kâmil'im şirk koşanlar
Nefsin peşine düşenler
Doğru yolundan şaşanlar
Cemalini görür mola

06/04/1990

GİTTİN GİDELİ

Ayrılık narında özüm kül olur
Gözlerimin yaşı akar sel olur
Alemin bağında gonca gül olur
Benim gülüm soldu gittin gideli

Dağlara taşlara vurdum başımı
Yiyemedim ekmeğimi aşımı
Sen doldurdun hayalimi düşümü
Gel gör halim noldu gittin gideli

Benzettin halimi Kerem haline
Yollarımı soldın Mecnun çölüne
Düşürdün sen beni alem diline
Aklım sende kaldı gittin gideli

Viraneye döndü gönül bağlarım
Feryat ile geçti gençlik çağlarım
Hasretin narına yanar ağlarım
Aylar yıllar oldu gittin gideli

Dost Kâmil'im daim ahu zardayım
Yerde miyim gökte miyim nerdeyim
Gel yetiş canıma gayet dardayım
Sanma yüzüm güldü gittin gideli

04/06/1990

İSTEMEM

Feryatla doluyor en güzel günüm
Beklerim ahtımdır geçse de ömrüm
Seninle olacak her yerde gönlüm
Yeni bir sevgili bulmak istemem

Böyle imiş meğer karalı yazım
Sana bağlamışım ayrılmaz özüm
Sensiz hiçbirşeyi görmesin gözüm
Dünya benim olsa görmek istemem

Dost Kâmil'im bana sensizlik zulüm
Ömrümce bekledim kalmadı halim
Sensin tutunacak yegane dalım
Sevgisiz garipce ölmek istemem

19/02/1976

YAR YARASI

Deli gönül yine düştü sevdaya
Kör eyledi gözüm birşey görmüyor
Değme tabip değme yaralarım
Yar yarasın hiçbir melhem sarmıyor

Derdime dermanı kimden sorayım
Ben bu dert elinden nere varayım
İstedimki nazlı yari göreyim
Kavil kurmuş dağlar geçit vermiyor

Bilse idim dünya sana gelmezdim
Bu sevdayı başa bela almazdım
İnsanları böyle zalim bilmezdim
Bilmem neden yar sözünde durmuyor

Kurtuluş yok imiş nefis caniden
Kestim umudumu ben bu faniden
Himmet bekliyorum keremkaniden
Kötü kader hiç mi sona ermiyor

Dost Kâmil'im gün gün azdı yareler
Ahu zarım yüreğimi pareler
Benden uzak gezer derde çareler
Halk eyleyen hiç mi halim görmüyor

26/10/1990

DİYEMEDİM

Verip aşk meyini başım döndürdün
Haniya sözlerin meğer kandırdın
Yıllar yılı her dertlere yandırdın
Yine de dost dedim har diyemedim

Gönül sarayıma elem oturdu
Bu ayrılık beni yedi bitirdi
Alem dertlerini dile getirdi
Kimseye dertlerim var diyemedim

Her ne yaptım ise yanlış bilindi
Dostun defterinden adım silindi
Sebebinle sinelerim delindi
Yadellere yaram sar diyemedim

Dört yanımı gam'la keder bürüdü
Umutlarım teker teker eridi
Vefasız gözüme baktı yürüdü
Son demde yanımda dur diyemedim

Kâmil'im dünyadan çektim elimi
Hasretin genç yaşta büktü belimi
Kırdı fidanımı döktü dalımı
Yandım bir yudum su ver diyemedim

12/07/1990

BIRAKMA

Artık dayanmam ben bu hüsrana
Sıkı tut elimi sakın bırakma
Yanımdayken bile hasretim sana
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Lütfet sevgin ile murat alayım
Ben hep baktığımda seni bulayım
Kanımla canımla senin olayım
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Beni her sevene koşarım sanma
Başka bir sevdaya düşerim sanma
Senin yokluğunla yaşarım sanma
Sıkı tut elimi sakın bırakma

Kâmil'im yanayım ateşi nara
Ayrılmam o yarden çekseler dara
Gel beni terk edip gitme ağyara
Sıkı tut elimi sakın bırakma

10/01/1993

GİTTİ

Şu perliperişan garip halimi
Görenler gözyaşı döktü de gitti
Vefasız genç yaşta büktü belimi
Görenler ahulen çekti de gitti

Bilemedim tuttum zalim elini
Kırdı o vefasız umut dalını
Kayıp ettim mutluluğun yolunu
Evimi başıma yıktı da gitti

Dost Kâmil'im aktı gözüm yaşları
Pareledi sinem dostun taşları
Elem dallarında sitem kuşları
Uzaktan uzağa baktı da gitti

03/08/1975

ECEL

Değme ecel değme bana
Daha bir gün görmemişim
Sakin meylin verme bana
Daha bir gün görmemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

İnsanlar uçarken aya
Cefa bana ben cefaya
Sanki yeminli sefaya
Birdem sefa sürmemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

Dost Kâmil'im şu dünyada
Nere varsam düştüm oda
Yarimi verdiler yada
Muradıma ermemişim

Diyar diyar dolaşayım
Karlı dağlardan aşayım
Nazlı yare kavuşayım
Geleceksen o zaman gel

27/06/1996

TÜRKİYE'M

Yurdum, ilim, ilçem, köyümle yuvam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm
Seni bize verdi bak Kemal Paşam
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Toprağında biter ekmeğim aşım
Herşeyimsin anam, babam, kardeşim
Daim seni övmek olacak işim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Kırmızı bayrağım, yeşil sancağım
Naşım toprak olsa vermeyeceğim
Her an Türk'lüğümle öğüneceğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

Adım Kâmil Sayın Türk oğlu Türk'üm
Türk'lüğümdür elde olan varlığım
Milletime baki kalsın erliğim
Ne güzelsin, ne yücesin Türkiye'm

24/12/1971

Bu şiirim Tan gazetesinin Avrupada açmış olduğu yarışmada Avrupa birinciliği
kazandı
31. 03. 1988

GÜLEMEM

Uzun yıllar vatanımdan ayrırım
Bizim eller ne haldedir bilemem
Felek verdi çile çile üstüne
Çok ağladım şimden gayrı gülemem

Çocuk idim çıktım zalim gurbete
Izdırap cemin de düştüm fergata
Nice çöller aştım öteden öte
Uzak gittim çaresizim dönemem

Senin için tende benden vaz geçtim
Aşkın hüsrân ile demine düştüm
Uzadı ayrılık virane göçtüm
Bulup ol cananı yeksan olamam

Dost Kâmil'im Hak'kın cemalin gördüm
Leyla çöllerinde Mevla'ya erdim
Bende senlik ile sırrın sır oldum
Hak yolundan Hak'tan ayrı kalamam

16/06/1972

KIBRIS

Al kanlar içinde ana kuzusu
Şehitlik yazarmış alın yazısı
Türk'ün yüreğinden çıkmaz sızısı
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

Silah omuzunda harbe gidiyor
Sarmış körpesini veda ediyor
Şehit olamazsam gaziyim diyor
Vurun arkadaşlar Vatan bizimdir

Elinde silahı mevzide durur
Vurulmuş alnından selavat verir
Asildir neferi askeri yürür
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

Çıkartmaya şaştı dünya milleti
Mehmetcik tarihte Türk asaleti
Bitirmeye geldik bu rezaleti
Vurun arkadaşlar Vatan bizimdir

Kâmil'im ölüyom söylen anama
Südün helal etsin şehit oğluna
Anam hür bir vatan bıraktım sana
Vurun arkadaşlar Kıbrıs bizimdir

17/08/1974

BAHAR GELİYOR

Bir güzel koku var bad-ı saba'da
Müjde olsun yine bahar geliyor
Coşkunkluklar beliriyor havada
Müjde olsun yine bahar geliyor

Mor menekşe boyun eğdi sahara
Çiğdem güzelliğın saçtı dağlara
Gözler özlem ile bakar bahara
Müjde olsun yine bahar geliyor

Irmaktan dereye coşkun çağlama
Aşıklar elinde öter bağlama
Yeter gayrı kara gözlüm ağlama
Müjde olsun yine bahar geliyor

Çimenler saçıldı kara toprağa
Ağaçlar serpildi kaldı yaprağa
Çoban sürüsünü çekti otlığa
Müjde olsun yine bahar geliyor

Kuşlar cıvıl cıvıl ne güzel öter
İnsanlar piknikte olurlar katar
Kışın rezaleti baharla biter
Müjde olsun yine bahar geliyor

Kâmil bahar ile kaynayıp coşar
Koyunlar kuzuya meleyip koşar
Dertli gönüllere mutluluk düşer
Müjde olsun yine bahar geliyor

13/02/1974

BAK VATANA

Aç geziyor milletimiz
Bak vatana gör vatani
Bitsin artık illetimiz
Bak vatana gör vatani

Kurulmamış heyetimiz
Kalkınmaktır niyetimiz
Nafile mi kuvvetimiz
Bak vatana gör vatani

Karış karış toprağımız
Çorba görmez kursağımız
Tezek kokar ocağımız
Bak vatana gör vatani

Yırtık yama mintanımız
Birkaç parçadır donumuz
Pare pare bedenimiz
Bak vatana gör vatani

Millet vekilimiz boldur
Kimi sağdır kimi soldur
Kimi yavan kimi baldır
Bak vatana gör vatani

Geçilmiyor adı yoldur
Bilemedim nasıl haldır
Başını yastıktan kaldır
Bak vatana gör vatani

Dost Kâmil'im Hak'ka kuldur
Ehvalini dostu bildir
İster hak ver ister öldür
Bak vatana gör vatani

24/02/1972

GURBETE

Bizim köyler ıssız kaldı
Gelen geldi hep gurbete
Baba yurdum viran oldu
Atan geldi hep gurbete

Bacaları tütmez oldu
Garip bülbül ötmez oldu
Şimdi kervan gitmez oldu
Gelen geldi hep gurbete

Emmim dayım darmadağın
Sorma kardeş derdim yeğın
Pazarlayıp bahçe bağın
Satan geldi hep gurbete

Damla bile akamaz suyum
Talan oldu mahsun köyüm
Hep şehire göçtü soyum
Gelen geldi hep gurbete

Viranede baykuş öter
Garibanım pek derbeder
Dostun göçü çıkmış gider
Batan geldi hep gurbete

Dost Kâmil'im vur tellere
Bülbüller konmaz dallara
Bir garip düşmüş yollara
Gelen geldi hep gurbete

29/12/1972

ALDANMA

Meyledip de kötülere aldanma
Kandırılar seni sakın ha kanma
Her dostum diyeni dost olur sanma
Senden kötüsünü sarma ha sarma

Sakın varam deme yad pazarına
Gitmeyessin kem kişi diyarına
Çiğ süt emmiş bakmaz ahu zarına
Feryadı figana girme ha girme

Kötülerin mayasıdır kötülük
İnsan olan insan olmaz satılık
Vcdansıza tatlı gelir katılık
Kötüler cemine varma ha varma

Bir sultan ki seni senden alıptır
Dost Kâmil'im halin daim biliptir
Sen gidersin geri kalan kalıptır
Kalbinden Mevla'yı ırma ha ırma

04/07/1972

DEĞİL MİSİN

Dayanılmaz cefasına
Güvenilmez vefasına
Erişilmez sefasına
Yalan dünya değil misin

Aşıklara ah çektiren
Gözden kanlı yaş döktüren
Üç günlük yoldan bıktıran
Fani dünya değil misin

Hep ağlatıp güldürmeyen
Bir gün murat aldırmayan
Dost düşmanım bildirmeyen
Yalan dünya değil misin

Aşk sırrını üryan eden
Yakıp sinem püryan eden
Gerçekleri biryan eden
Fani dünya değil misin

Dost Kâmil'im bile bile
Dönüp dönüp yaptın hile
Dört yanımda oldun çile
Yalan dünya değil misin

29/10/1972

SANMA BIKARIM

Çilem nedir bilmem böyle çekerim
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Eyup sabrı serde sanma bıkarım
Taki pürnurluğa yetene kadar

Daim hasretinle aşka dalarım
Sevdan ile coşup taşıp çağlarım
Gözlerim yolunda umut bağlarım
Hazan dumanları tütene kadar

Aşk ateşi ile yanıp pişerim
Nere varsam dardan dara düşerim
Gönül ile peşin sıra koşarım
Kâmil'im toprağa yatana kadar

14/03/1974

AĞLADIM

Ağladım da yol üstüne oturdum
Ne bir yaren geldi ne soran oldu
Feryat ile göz yaşlarım akıttım
Ne teselli veren ne silen oldu

Dedim bu etnaya himmet kılasın
Çok yalınız kaldım sırdaş olasın
Birkez olsun bugün cana gelesin
Ne tıkırtı duydum ne gelen oldu

Ah ahın üstüne geldi derildi
Dert derdin üstüne kondu karıldı
Gam yükü de kervanıma sarıldı
Ne bir pazar buldum ne alan oldu

Dost Kâmil'im senin sonun da gele
Gele sevdiceğın bu halin göre
Sağken girdim karanlık bir çukura
Duymazlıktan geldi dost yalan oldu

07/03/1972

KOOPERATİF

Birleşelim kalkınalım yurttaşlar
Birlikte yoyulur hayaller düşler
Koperatif ile düzelir işler
Koperatif kalkınmanın temeli

Her karıştan binbir nimet alalım
Yeter ki hepimiz birlik olalım
Emeklerin mahsulünü bulalım
Koperatif kalkınmanın temeli

Ürün çıkar pazarlara dökülür
Avuç avuç çeşidine bakılır
Birlik olmadıkça zorluk çekilir
Koperatif kalkınmanın temeli

Koperatif kurup bolluğa gelin
Birleşip kalkınma olsun emelin
Birleşince kalmaz yırtık yamalın
Koperatif kalkınmanın temeli

Dost Kâmil'im sefalete elveda
Beraberlik fikri yayıldı yurda
Kandırılmak korkusu da kalkınca
Koperatif kalkınmanın temeli

01/07/1972

DUY VEYSEL

Cem olmuşlar bir araya gelmişler
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel
Aşıklar sazların ele almışlar
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Arı ile petek ile bal ile
Gönüllere hitab eden dil ile
Gece gündüz uzun ince yol ile
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Sen sadık yarine varıp yatalı
Bülbüller başında figan tutalı
Bağrında yemyeşil otlar biteli
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Kazma ile kürek ile bel ile
Tohum ile tane ile dal ile
Çağlayıp da coşkun akan sel ile
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

Dost Kâmil'im aşkın bezmi ceminde
Bilki hayatının her bir deminde
Sen gittin ya kalplerimiz seninle
Dostlar seni anıyorlar duy Veysel

08/03/1974

AYIRDILAR

Fani dünya ne de darmış
Ayrılık ölümden zormuş
Beterin beteri varmış
Beni benden ayırdılar

Ferhat mıyım dağı delem
Mecnun muyum çöle gelem
Alim miyim sebep bilem
Beni benden ayırdılar

Ben ağlarım göz yaşı mı
Acep feleğin işi mi
Bilmem düşman teşvişi mi
Beni benden ayırdılar

Dost Kâmil'im nasıl diyem
Hangi bir derdimi sayam
Güç yetmez ki cana kıyam
Beni benden ayırdılar

04/06/1972

ÇOBAN KARDEŞ

Bu vatana insan gerek er gerek
Yürür köylü kardeş elinde çörek
Ağıl göçer olmuş iş görmez direk
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Uzan çoban kardeş yolun boyuna
Canavarlar düşman kesmiş koyuna
Gölgededir güneş vurmaz suyuna
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Karşı dağda çimen bola benziyor
Uzaktan görünen yola benziyor
Saldırıp gelenler kurda benziyor
Çoban kardeş sürülere iyi bak

Kâmil ağlar koyun kuzu haline
Can fedadır insanlığın yoluna
Dikkat eyle sağın ile soluna
Çoban kardeş sürülere iyi bak

15/06/1972

YUH OLSUN

Dinle kardeş hakikati duyuver
Haksızlığa yeter olsun deyiver
Hırsızları baştan sona sayıver
Bu vatani satanlara yuh olsun

Bir bak hele garibanın haline
Bülbül konmaz oldu gülün dalına
Cübbe giyip bend bağlayıp koluna
Bu vatani satanlara yuh olsun

Lanet olsun mervanların soyuna
Zehir katar gerçeklerin suyuna
İnsanları getirip de oyuna
Bu vatani satanlara yuh olsun

Kâmil der ki sazım ele alınca
Tezeneyi tellerine çalınca
Toplanıp da bir araya gelince
Bu vatani satanlara yuh olsun

23/06/1972

DİNSİZ

Sakın yakınına varma
Varıp hali hatır sorma
Nicedir yolunu görme
Dilden dile kanar dinsiz

Sanma sana akran olur
Ummayasın eylik kılır
Dünyan başına yıkılır
Yalan dolan döner dinsiz

Bakarsın sana yoldaştır
Üstelik bir de ırktaştır
Selam verme işin yaştır
Mesep kitap yanar dinsiz

Kâmil'im aldanma kula
Güvenip de düşme yola
Onun işi gücü hile
Daldan dala konar dinsiz

03/06/1972

İMANSIZ

Yolum çattı bir dinsizin İline
Düştüm kötü kişilerin diline
Nasıl oldu bilmem girdim yoluna
Dini yokmuş imansız mı imansız

Meyhaneye döndü hanem otağım
Sebebiyle viran kaldı ocağım
Vidansıza mesken oldu kucağım
Dini yokmuş imansız mı imansız

Çarşı pazar dolaştırıp yay etti
Gariban aklımı çeldi zay etti
Pahalı malettim ucuza sattı
Dini yokmuş imansız mı imansız

Dost Kâmil'im yanar özüm ateşe
Gezmediğim ne il kaldı ne köşe
Misali Mecnun'um çöl baştan başa
Dini yokmuş imansız mı imansız

22/08/1972

DİLBER

Gelsene sevdiğim ey nazlı dilber
Seni can evime koyasım geldi
Ak gerdana doya doya bakarken
Çifte benlerini sayasım geldi

El ele verip de yola giderken
Kaş ile göz ile ışmar ederken
Yeşil gözlerine seyran ederken
Seni üryan edip soyasım geldi

Bilmem şimdi nerelerde durursun
Şanın büyük ilden ile varırsın
Perişan halimi bir gün görürsün
Hasretliğin arttı göresim geldi

Dost Kâmil'im derki dilden dilesin
Uzadı ayrılık bir son veresin
Senden gayrı yoktur bunu bilesin
Bu canı uğruna veresim geldi

29/11/1972

GÖNÜL YARASI

Sana gelmek istiyorum olmuyor
Hayli yıldır deli gönül gülmüyor
İki gözüm aradığın bulmuyor
Sarılmazki bu gönlümün yarası

Giderim giderim yolum bitmiyor
Zalim yollar nazlı yare yetmiyor
Kapandı ocağım duman tütmüyor
Uzak imiş bulunmaz mı arası

Vefasız yar birkez halim görmedin
Oturup da hali hatır sormadın
Bir hatıra resim olsun vermedin
Bilemedim sevda bunun neresi

Dost Kâmil'im sarpa sardın yolumu
Yaz baharda açtırmadın gülümü
Sırası var diye verdin zulumu
Olur muymuş mutluluğun sırası

23/09/1972

SEVDİĞİM

Ağlayan gözlerde yaşım sen idin
Gece rüyam gündüz düşüm sen idin
Çalıştığım yerde işim sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Baharım sen idin kışım sen idin
Bu çalan sazımda döşüm sen idin
Katıksız soframda aşım sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Vatanım sen idin ilim sen idin
Has bahçe içinde gülüm sen idin
Binbir meyven vardı dalım sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

Dost Kâmil'im yazan elim sen idin
Seni konuşurum dilim sen idin
Ben giderdim yine yolum sen idin
Gel bu kadar zalim olma sevdiğim

28/09/1972

MARİFET DEĞİL

Köre kör bağlanmak marifet değil
Hakikatten bir dem al kardeş kardeş
İnsan'lara kıymak çıkar yol değil
Gel onlara sırdaş ol kardeş kardeş

Her sanat eseri Mevla yapısı
Kuldan gider Hak'kın dördtür kapısı
Kullarında sekiz cennet tapusu
Kulların rızasın bul kardeş kardeş

Hak tecelli kıldı ben-i Ademde
Velegad Kerremna yazdı Kuran'da
Böyle hükmeyledi gelen her demde
Ayetinden mana al kardeş kardeş

Kâmil İnsan'lara göster tevazu
Mehmanlarda eyle Hak'ka niyazı
Kadrin bilenlere çalasın sazı
Aşıkın sözüne gel kardeş kardeş

02/11/1972

KUL ETME BENİ

Usul boylarına kurban olduğum
Alem pazarında pul etme beni
Ölürsem de yollarında öleyim
Ellik gavuruna kul etme beni

Anamdan doğalı gurbet gezerim
Tükenmek bilmedi ah ile zarım
Bunca emeklerim kalmasın yarım
Bir uçsuz bucaksız yol etme beni

Gönül edip sana verdim serimi
Açma yadellere gizli sıırım
Yüzseler de dost yoluna derimi
Namerdin bağına gül etme beni

Eğer dost Kâmil'im sana yar ise
Madem benim ile kavlin bir ise
İmanın var ise dinin var ise
Allah kul bilmeze dil etme beni

17/02/1980

NASİHAT

Yavrum sana nasihatim
Kurağaçta gül arama
Hak'kı bulmaksa niyetin
Kılavuzsuz yol arama

Sanma her dem aynı olur
Zaman ile hazan gelir
Arı gider kovan kalır
Boş kovanda bal arama

Kâmil der kötüyle durma
İnsanları hakir görme
Sakın muhanete varma
Dağ başında gül arama

17/02/1980

EL DEĞİL

Kime arzedeyim kime ne deyim
Aklımı başımdan alan el değil
Ben bu sevda ile nere gideyim
Aklımı başımdan alan el değil

Bir bakışı tüm ömrüme maloldu
Aşması mümkünsüz dağlar yol oldu
Tatlı hayallerim gör ne hal oldu
Perişan halime gülen el değil

Emek verdim azim ile çalıştım
Sermayemi servetimi bölüştüm
Çeke çeke her cefaya alıştım
Başımı sevdaya salan el değil

Dost Kâmil'im gözüm yaşı yoldaşım
Gün yirmidört saat hayalim düşüm
Ahu feryat figan ekmeğim aşım
Perişan pecmurde kılan el değil

04/03/1978

KUŞ MİSALİ

İnsan oğlu kuş misali
Uçar gider bilemezsin
Bütün ömrün acı tatlı
Geçer gider bilemezsin

Her umuda kapılırsın
Çalışırsın çirpınırsın
Fırsatını kaptırırsın
Kaçar gider bilemezsin

Eremezsın muradına
Yaşamadan kana kana
Yar mı olur dünya sana
Göçer gider bilemezsin

Bir gün olsun gülemeden
Serbest nefes alamadan
Cana yoldaş bulamadan
Düçar gider bilemezsin

Dost Kâmil'im el tut pirden
Ol kurtara seni dardan
Ecel şerbetini birden
İçer gider bilemezsin

07/06/1974

ZALİM AYRILIK

Bana bir dert oldu ölümden beter
Nazlı yar hasretin gözümde tüter
Sorma hallerimi dert beter beter
Büktü bellerimi zalim ayrılık

Günden güne ekmek aştan kesildim
Bir yanıma kösüldüm de kösüldüm
Eveli dost idim şimdi küsüldüm
Kırdı dallarımı zalim ayrılık

Kanar gider yaralarım saramam
Kurudu gözlerim dostu göremem
Ahu zarım nazlı yare varamam
Kesti yollarımı zalim ayrılık

Gurbet ellerinde dardayım darda
Günlerim geçiyor ah ile zarda
Yine mi ben düştüm onulmaz derde
Döktü güllerimi zalim ayrılık

Kâmil'im nedendir herdem yastayım
Ecel vurgunuyum gayrı hastayım
Yetiş gel sevdiğim son nefesteyim
Tuttu dillerimi zalim ayrılık

22/05/1992

ELİF

Seni görür görmez sevdim
Gel benim yarım ol Elif
Gönül sarayımı verdim
Gel benim yarım ol Elif

Yoluna koydum bu seri
Kalmadı dizimin ferî
Dolaştırma binbir yeri
İlim diyarım ol Elif

Mecnun gibi çöle düştüm
Nice karlı dağdan aştım
Aşkın ateşine piştim
Ateşim, narım ol Elif

Kâmil der ki varlığımın
Cism-i canda birliğimsin
Her şeyimsin dirliğimsin
Pazarım, kârım ol Elif

14/05/1973

GARİBİM

Sökülmüş ömrü sökülmüş
Ağlar garibim garibim
Genç yaşta beli bükülmüş
Ağlar garibim garibim

Aklı varmaz üçe beşe
Çırpınıyor boştan boşa
Hasrettir bacı kardeşe
Ağlar garibim garibim

Ne yazı var ne baharı
Açlıktır en sadık yarı
Tükenmez ah ile zarı
Ağlar garibim garibim

Yoktur hakimi heyeti
Doymaktır yalnız niyeti
Kâmil'im neyler serveti
Ağlar garibim garibim

30/03/1974

SEVGİN BU MU

Gönlümü narına yaktım
Gözümde kanlı yaş döktüm
Bilmez misin neler çektim
Bana olan sevgin bu mu

Serimi yoluna koydum
En güzel çağıma kıydım
Tüm cefanı sefa saydım
Bana olan sevgin bu mu

Hayallerim sensin benim
Hatta damarımda kanım
Sana feda kıldım canım
Bana olan sevgin bu mu

Dost Kâmil'im gülmez yüzüm
Böyle mi yazılmış yazım
Gayrıyı görmedi gözüm
Bana olan sevgin bu mu

03/03/1977

YOLLAR BOZULDU

Dost çiçeği olmuş diken
Biçmez oldu onu eken
Sana gelmek ister iken
Yollar bozuldu bozuldu

Dost bağının dallarına
Nuh Nebi'nin sallarına
Ashab-ı Kehf yollarına
Mervan düzöldü düzöldü

Seyran ettim güllerine
Sitem ettim dillerine
Hem perişan hallerine
Gönlüm özöldü özöldü

Dost Kâmil'im bir ah çektim
Serimi dost için yaktım
Şu fani dünyadan bıktım
Yaşlar süzöldü süzöldü

12/06/1973

GEÇİLİR Mİ SEVDİĞİM

Gönül verip işte geldim kapına
Hak var diye taptım vucut yapına
Tohum olup tane verdim sapına
Yeşil ekin biçilir mi sevdiğim

Elestten ikrarı eylemedik mi
Ta galudan yemin söylemedik mi
Bir tende ol cemi boylamadık mı
Pazarlıktan geçilir mi sevdiğim

Binbirin içinde sır olmadık mı
Merecel Bahreyn'den yar olmadık mı
Aşkın ateşiyle kor olmadık mı
Yar gelmeden içilir mi sevdiğim

Sırrı İlahiye bağlı kalmıştık
Bağlı iken binbir murat almıştık
Birlik ile tekbir vücut olmuştuk
Kâmil sırrı açılır mı sevdiğim

10/10/1973

DOST BERİ GEL

Üç çapulcu beş kötüye
Bakmayalım dost beri gel
Aklımızı fikrimizi
Dökmeyelim dost beri gel

Kavrulmayalım yokluktan
Zarar gelir mi çokluktan
Doğru yoldan doğruluktan
Çıkmayalım dost beri gel

Söyleyelim hakikatı
Bir olalım iyi kötü
Şu kahrolası hasreti
Çekmeyelim dost beri gel

Dost Kâmil'im gerçek acı
Diken olur gül ağacı
Çalışalım ana bacı
Bıkmayalım dost beri gel

03/11/1980

NERDESİN

Hasretin elinden kesildi özüm
Gitme dedim sana geçmedi sözüm
Bakıyorum ama görmüyor gözüm
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Bu benim derdime bulunmaz çare
Neden yollar beni götürmez yare
Ayrılığın beni etti avare
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Bu aşkın meyini içer kanarım
Sen sılada ben gurbette yanarım
Bir gel desen hemen sana dönerim
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

Düşürdün Kâmil'i aşkın narına
Uğrattın birtanem gönül karına
Dayanılmaz sensizliğin zoruna
Nerdesin sevgilim söyle nerdesin

10/11/1975

VEFASIZ

Benimle olmayan yari neyleyim
Halden bilmez laftan almaz vefasız
Divane gönlümü nasıl eğleyim
Halden bilmez laftan almaz vefasız

Ne bir yüzü güler ne kaşı kalkar
Çaresiz dertlerim yar beni yakar
Emeğim ekmeğim toprağa döker
Çok yalvardım yola gelmez vefasız

Öğüt verdim öğüdümü tutmadı
İnsan edem dedim gücüm yetmedi
Bu da biter dedim lakin bitmedi
İnsanlık ilminden bilmez vefasız

Dost Kâmil'im yol uğrattım bilmeze
Anaya ataya saygı kılmaza
Hoş muhabbetime karşı gelmeze
Haklı söze ikrar kılmaz vefasız

25/08/1978

IŞIĞIM

Mevla güzellerden güzel yaratmış
Güzelliğın için nurundan katmış
Seni her güzelden evla yaratmış
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Ne kadar gelişmiş, güzel olmuşsun
Güzelliğın ile dile gelmişsin
Sana layık olan cem'i bulmuşsun
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Görür görmez meftun oldum gözüne
Bakmaya kıyamam nurdan yüzüne
Serimden geçeyim bir tek sözüne
Gel benim ışığım şems-i kamerim

Dost Kâmil'im kurban olam yoluna
Nerden kondum ben bu aşkın dalına
Uzat bir kez elim değsin eline
Gel benim ışığım şems-i kamerim

07/03/1973

BENİM İLE

Bilemedim koca dünya
Benim ile davan nedir
Bir sefanı sürmedim ya
Benim ile davan nedir

Gurbet ilden ile attın
Başımı dertlere kattın
Neydi zorun niye çattın
Benim ile davan nedir

Dört mevsimim ahtan aha
Halim arzedeyim şaha
Malım mülküm kalsın sana
Benim ile davan nedir

Kâmil'im kadere küsem
Bir mi, beş mi, on mu desem
Bilmem daha nasıl susam
Benim ile davan nedir

30/03/1973

İÇMELİ

Çıktım Ankara'yı seyran eyledim
Güzelleri yudum yudum içmeli
Sarı saçlı ela gözlü görünce
Hangisine gönül verip seçmeli

Kiminin gözleri canımı alır
Kimi binbir nazla yanıma gelir
Göz göze gelince bir alem olur
Gönül der ki bu alemden geçmeli

Biri diğerinden bin defa güzel
Zannetme ki bunlar yok idi ezel
Karşından gelirken kaybolur tezel
Yetmek için kanatlanıp uçmalı

Yüzüne bakınca özün kül olur
Kâmil der ki karlı dağlar yol olur
Gidenler misali birgün gel olur
Nazlı Yari nasıl koyup göçmeli

31/03/1973

YAKALAR BENİ

Yalan dünya bir hiç imiş bilmedim
Görüp gerçekleri hisse almadım
Bol yedim bol içtim şükür kılmadım
İnsanlık darına çekeler beni

El buldu Mevla'yı ben bulamadım
Yoklar aleminde yok olamadım
Ahtına sadık bir kul olamadım
Gayrı oda vurup yakalar beni

Farz ile sünneti kılmadım ifa
Hak'kın huzurunda durmadım safa
Emri İlahiye yormadım kafa
Biçip yeni baştan ekeler beni

Kâmil'im bilmedim bendeki beni
Bana baki sandım ben bu bedeni
İnsanlıkta imiş kulluk madeni
Kulluk denizine dökeler beni

05/12/1984

NERE GİTSEM

Nere gitsem garip gönlüm gülmedi
Tabip tabip gezdim çare olmadı
Dostlara arzettim halden bilmedi
Gönül yare yare döğünüyorum

Hiç bir kapı kabul etmiyor gayrı
Selvi boylu yarden düşürdün ayrı
Tanrım bana ölüm nasip et bari
Ecel ateşinde göğünüyorum

Dünya dedikleri dert dolu handır
Böyle gelmiş gider devri devrandır
Sefa sürdürdüm dersem bilki yalandır
Binbir dert içinde ağınıyorum

Dost Kâmil'im ömrüm geçti ah ile
Bir de Mansur gibi düşürdün dile
Mecnun olup girdim bir sonsuz çöle
Şahların şahına sığınıyorum

25/04/1973

MAHKUM

Ben hayatımda remil atmış mutsuzluğun
Ben yaşantımda yelken açmış yoksulluğun
Her haliyle beni bulan haksızlığın
Her yönüyle hüküm süren yalnızlığın
İki kapılı koskoca bir hanın
Bir celsede mahkum ettiği bir insanım ben

Remil atmış hayatımda mutsuzluk
Hükmediyor her saniye her saat
Arıyorum mutluluğu ıssızda
Her dakika yorulmadan koşarak

Bir gariplik mevcut bensiz bu bende
Kırk yamalı bir padesü bedende
Nice karlı koca dağlar ardında
İnliyorum her saniye şaşarak

Bitir mi diyorum bu mahkumiyet
Davama bakacak hangi hükümet
Dinlemeden hiç bir engel hiç bir set
Atlıyorum zaman zaman düşerek

Halime bakarak af diliyorum
Kurtar beni ey Yaradan diyorum
Kılıç elde her an çarpışıyorum
Korkuyorum bazen tuşa gelerek

Dost Kâmil'im günler gelip geçiyor
Yüce hakim yaklaştıkça kaçıyor
Ne fayda ki can bedenden uçuyor
Baki kalan sende sensin diyerek

22/02/1973

DERT BENİMDİR

Nere gitsem karşı çıkan
Gözlerimden kan yaş döken
Yurdumu yuvamı yıkan
Dert benimdir bana kalır

Her fırsatta beni bulan
Gariban halime gülen
Bana benden yakın olan
Dert benimdir bana kalır

Daima benimle gelen
Evim barkım eden talan
Aklımı başımdan alan
Dert benimdir bana kalır

Dost Kâmil'in bu canında
Dünde bu günde yanında
Anladım ki en sonunda
Dert benimdir bana kalır

24/07/1996

YARE KAVUŞTUR

Şu dağların ötesini göremem
Hasretim ya sevgiliye varamam
Yeter gayrı daha fazla duramam
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Yıllar yılı yollarını gözledim
Hasret acısını çektim sızladım
Bir bilsen ki onu nasıl özledim
Nolur felek nazlı yare kavuştur

AteŐinden yanar yanar tüterim
Bülbül gibi seherlerde öterim
Leyla Mecnun'undan daha beterim
Nolur felek nazlı yare kavuştur

Dost Kâmil'im nice çile çekmişim
Gözlerimden kanlı yaşlar dökmüşüm
Yeter olsun tatlı candan bıkmışım
Nolur felek nazlı yare kavuştur

22/02/1999

GAM ZAMANIDIR

Dosttan ayrılmışım hasret çekerim
Gelir diye yollarına bakarım
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
Ağla deli gönül gam zamanıdır

Hani zalim hani ikrarın nerde
Sen bıraktın beni çaresiz derde
Döndürdün bağımı virane yurda
Esmeye seher yeli sam zamanıdır

Ömrümce eyledim ah ile zarı
Bitmiyor başımın boranı karı
Artıkca artıyor gönül efkarı
Saki sun badeyi dem zamanıdır

Yol ver dağlar yol ver dosta varayım
Çok hasretin çektim yarı göreyim
Açıp kollarımı yarı sarayım
Vuslata ermenin tam zamanıdır

Kâmil'im arzedem hallerimizi
Yoksulluk bağladı dillerimizi
Yadeller kopardı güllerimizi
Yetiş sevdiceğim cem zamanıdır

20/02/1998

GİRMEZ MİSİN

Hükmün var mı geçen güne
Konan teneşir üstüne
Hala insanlık donuna
Girmez misin deli gönül

Düşün babanı dedeni
Hani neredeler hani
Bunca kabire gireni
Görmez misin deli gönül

Fayda vermez ah ile zar
Bu alemde yegane kar
Mürşid-i Kâmil'e ikrar
Vermez misin deli gönül

İnsanlık olsun emelin
Hakikat söylesin dilin
Dost bağının gonca gülün
Dermez misin deli gönül

Kâmil'im gör şurasını
Kim götürmüş mirasını
Düşkünlerin yarasını
Sarmaz mısın deli gönül

23/12/1998

GÖZLERİMİN YAŞI

Bende Şu dünyaya geldim geleli
Gözlerimin yaşı sele karıştı
Balık olup kendim bildim bileli
Gözlerimin yaşı sele karıştı

Dost dost diye nice dağları aştım
Bela girdabının içine düştüm
Vallahi billahi aklımı Şaştım
Ben dostum diyenler ele karıştı

Çarnaçar kalmışım bir kimsem yoktur
Değmeyin sineme yareler çoktur
Yaremi sarmaya bulunmaz doktor
Havayı hevesim yele karıştı

Dost Kâmil'im böyle mi dir yazımız
Bilmem neden hiç gülmüyor yüzümüz
Çalmayı unutmuş gayri sazımız
Düzeni bozuldu tele karıştı

18/01/2000

KALK GİDELİM

Kalk gidelim kardeş biz bu ellerden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor
İnsanlık silinmiş ben-i ademden
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Değişmiş dalları solmuş gülleri
Aleyhte konuşur olmuş dilleri
Haksızlığa doğru dönmüş yolları
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Dolandırıcılık almış yürümüş
Memleketi kara duman bürümüş
Goncaları dallarında çürümüş
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Bülbülleri sesi sedayı kesmiş
Yaylamıza hazan yelleri esmiş
Benim sevdiceğim bana mı küsmüş
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

Kâmil'im yoklukla yoksulluk serde
Dost dediğim beni bıraktı darda
Kalınır mı bilmem gayrı bu yerde
Bu el bizim ele hiç benzemiyor

26/10/1992

NANKÖRSÜN

Şu cahil ömrümü yedin doymadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim
Çok nankörsün hatır gönül saymadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Kimisine saltanatlı yer oldun
Garibana türlü türlü zar oldun
Ne yaşlıya ne de gence yar oldun
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Sultanları sarayından indirdin
Çoklarının başlarını döndürdün
Nice nice ocakları söndürdün
Yürü bire yalan dünya ne deyim

Evliya'ya Embiya'ya kalmadın
Hep sana çalıştık ama bilmedin
Dost Kâmil'im eyvah hisse almadın
Yürü bire yalan dünya ne deyim

09/02/2000

DOSTA GİDELİM

Bilirsin fanidir bu dünya fani
Gelen geçmedi mi köprü misali
Neden taşıyasın bunca vebali
Gönül tut elimden dosta gidelim

Harun'a malından fayda olmadı
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Kimse bu alemden vefa bulmadı
Gönül tut elimden dosta gidelim

Kendini tüketme boşu boşuna
Kim dönüp bakacak gözün yaşına
Merhum yazılmadan mezar taşına
Gönül tut elimden dosta gidelim

Gelmek ile gitmeklikte marifet
Dost Kâmil'im insanlıkta hidayet
Var olmak istersen ila nihayet
Gönül tut elimden dosta gidelim

18/08/1999

BEKLETME

Deniz'lerin suyu biter mi sandın
Güçenen bülbülü öter mi sandın
Bir kuru selamı yeter mi sandın
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Ömrüm geçti hayal ile düş ile
Gözlerimden akan kanlı yaş ile
Bağrıma bastığım kara taş ile
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Bildirmedi baharımı yazımı
Çaldırmadın şu alemde sazımı
Sorar isen benim en son sözümü
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

Dost Kâmil'im bu sevdalık zor imiş
Sevenlere koca dünya dar imiş
Mutlulukta çok keramet var imiş
Bekletme sevdiğim gel geleceksen

10/07/1999

AYRILMAYALIM

Ayrılığın zoru yaktı sinemi
Yazı mı kader mi bilmem çile mi
Yine mi ayrılık yoksa yine mi
Ne olur birtanem ayrılmayalım

Atsalar bir uçsuz bucaksız çöle
Derdetme sevgilim düşsek de dile
Bu işin sonunu düşünme bile
Ne olur birtanem ayrılmayalım

İstersen ecele davet salalım
Ölümde bile biz birlik olalım
Kâmil'im bu ahde sadık kalalım
Ne olur birtanem ayrılmayalım

08/08/1997

GÖRMEZ OLAYDIM

Sevda dedikleri Şu uzun yola
Nereden de girdim girmez olaydım
Dünyalar güzeli o gül yüzünü
Nereden de gördüm görmez olaydım

Derdime dermanım ol diye sevdim
Eğer ağlıyorsan gül diye sevdim
Ne muradın varsa al diye sevdim
Nereden de sevdim sevmez olaydım

Aklımı başımdan aldın da gittin
Bi çare gönlümü çaldın da gittin
Ağlayan gözüme güldün de gittin
Nereden de sardım sarmaz olaydım

Sevdanı çekerim ahu zardayım
Mecnun'un misali sahralardayım
Yine de verdiğim ilk ikrardayım
Nereden de verdim vermez olaydım

Acıman yokmudur seven Kâmil'e
Bu nasıl sevdymiş düşürdü dile
Kul eyledi beni muhanet kula
Nereden de vardım varmaz olaydım

01/01/2003

BİR TANEM

Sana kavuşmaktı gönlüm muradı
Gözlerim her yerde seni aradı
Meğer sende imiş dünyanın tadı
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Gel de bahar gelsin ,laleler açsın
Güllerle sümbüller kokular saçsın
Bu gönül vuslatın demini içsin
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Bütün mutluluklar seninle olsun
Şanslı kader kısmet hep seni bulsun
Dilerim her zaman yüzlerin gülsün
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

Sen mecbur değilsin beni sevmeye
Gelmesen de birkez olsun görmeye
Kâmil hazır sana canın vermeye
Aşk denen bu olsa gerek birtanem

28/08/1973

AMCAM

Çifte annesi de gelmiş başına
Doktorlar fermanın yazmış döşüne
Kim verecek bu haberi eşine
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Dört tane yavruyun boynu büküldü
Hazan değmiş gibi dalı yıkıldı
Bilip tanıyandan yaşlar döküldü
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

İhtisas'ta ameliyat ettiler
Derma diye derde,derdi kattılar
Genç yaşında azraile sattılar
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Hakan'ın,Harun'un,Neşe'n,Handan'ın
Hayat arkadaşın Fikriye'n canın
Otuzüç yaşında zorun ne senin
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Bağırsak kanseri olmuş dediler
Baba ocağında meftan yudular
Emirdağ'ın mezarına koydular
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Bindokuzyüzaltmışyedi yılında
Aralık'ta kar var sıla yolunda
Ahbapların ağlıyorlar salında
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Hastaneden skodaya yatırdık
Ankara'dan Emirdağ'a götürdük
Melek gibi bir İnsanın yitirdik
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Dost Kâmil'im acın bizleri yakar
Ümmü ablan Abilerin yas çeker
Gözlerinden yaş yerine kan döker
Gitme Amcam gitme daha genç yaşın

Aralık-1967-Ankara

ÖZ GEÇMİŞ

(Dost Kâmil, Kul Kâmil) mahlaslarını kullanan şair, yazar Kamil Sayın, 08. 01. 1955 tarihinde Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesinde Dünyaya gelmiş, henüz üç yaşında iken Babası Musa Kazım Beyin görevi nedeni ile Ankara'ya yerleşmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamlamış, 30. 08. 1973 tarihinde Sevgili Eşi Döne Kubat Hanım ile evlenmiş, Hatice, Musa Kazım ve Zehra isimlerinde üç çocuğu vardır. 1978 yılında Askerliğini tamamladıktan sonra Eşi ve dört yaşında ki kızı Hatice ile Belçika'nın Bürüksel şehrine yerleşmiş ve halen Bürüksel'de ikamet etmektedir.

Kamil Sayın Babasının yakın dostları olan Âşık Veysel Şatıroğlu ve Âşık Mahzuni Şerif'li ev sohbetlerinin etkisinde kalarak 11 li yaşlarında şiir yazmaya başlar. 1972-1973 Öğrenim yılında Sümer bankın Yerli Malı haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada şiir dalında Liseler arası, Türkiye birinciliğini kazanmış ve zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlanmış ve birincilik diploması ile ödüllendirilmiştir.

Kamil Sayın 1988 yılında da yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazanmıştır. T.C. Kültür Bakanlığı tarafından da Şair kimliğine layık görülen Kamil Sayın, şiirlerini Gönül penceresi ve Tasavvufta gerçek isimleri ile iki kitap çıkartmış, bu kitaplarındaki ve devam eden şiirlerinin tamamını, Gönül Bahçemde ki Yediverenler isimli kitabında toplamıştır. İlk kitapları Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouwer'ın girişimleri ile Belçika'da ki kütüphanelere koyulmuştur.

Ayrıca hayatı ve şiirleri hakkında Ankara Gazi üniversitesinin, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Katıldığı bir çok sempozyumda katılımcıların takdirlerini almıştır. Başarılarından dolayı üç ayrı plaket ile ödüllendirilmiştir. Gazi Üniversitesi Türk dili ve edebiyatı bölümü öğretim üyelerinden Sayın Doçent Doktor Fatma Ahsen Turan'ın 16 ciltlik çalışması olan , Sazın ve Sözün Sultanları Yaşayan Halk Şairleri Antolojisinde ve Sayın Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu tarafından yazılmış olan "Afyonkarahisarlı Halk Ozanları kitabında büyük ölçüde yer almıştır.

Şiirleri bir çok antoloji ve dergilerde yer alan Kamil Sayın, Türkiye'de ve Türki Cumhuriyetlerindeki Üniversitelerde, yeni açılacak olan Âşık Edebiyatı bölümü ders kitaplarında da yer almaya layık görülmüştür. Ayrıca Kazakistan ve Türkiye'nin ortak çalışması olan, dünyanın en büyük Türk Edebiyatı İsimler sözlüğüne de girmiştir.

Bu gelişmelerin yanı sıra, Afyonkarahisar İl Kültür Müdürlüğü, Kültür Bakanlığına gönderdiği belgelerle Kamil Sayın'ı Unesco'nun Yaşayan İnsan Hazinesi bünyesine girmeye aday göstermiştir.

Kamil Sayın, Kanal Avrupa ve SKYLİVE Televizyonları ile GOLD FM. Radyo programlarına defalarca konuk edilmiş, ATV Avrupa Televizyon kanalında düzenlenen Dünyadaki Ünlü Emirdağ'lılar programına da konuk edilmiştir.

06. 03. 2019 itibarı ile SKYLİVE TV. De her hafta "Kamil Sayın ile Dost Meclisi" programını hazırlayıp sunmaktadır. (Moderatör'lüğünü yapmaktadır)

Ayrıca hakkında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde ikinci bir Yüksek lisans tezi başlatılmıştır.

Kamil Sayın, şiir yazmanın da bir tiryakilik olduğuna inanmakta ve bazı mahalli ve yerel dergi ve gazetelerde şiirlerini yazmaya devam etmektedir. Kamil Sayın'ın tasavvuf-i yönü de vardır. Tasavvufta merakı çocuk yaşlarında iken başlamış ve tasavvuf-i araştırmalarına devam etmektedir.

Gönül Penceresi, Tasavvufta Gerçek ve Gönül Bahçemdeki Yediverenler isimli şiir kitaplarının yanı sıra "Gizli İlimler Hazinesi – Tasavvufta Gerçek" isimli bir kitap derlemek sureti ile okuyucularının hizmetine sunmuştur.